

ഉണ്ണിയച്ചിചരിതം

കേരളസർവ്വകലാശാല
തിരുവനന്തപുരം

(Malayalam)

UNNIYACHI CHARITHAM
madhyakālamalayālacampu

Edited by

Dr. P. K. NARAYANA PILLAI

First Published
The Manuscripts Library,
University of Travancore 1949
Reprinted 1970

Printed at

C. M. MEMORIAL PRESS
Trivandrum

Price Rs. 1.75

Published by

SUPERINTENDENT

Department of Publications
University of Kerala
Trivandrum

ഉണ്ണിയ ചീചരിതം

[തിരുവനന്തപുരം ഹസ്തലിഖിതഗ്രന്ഥശാലയിൽനിന്നും
തിരുവിതാംകൂർ സൂക്തലാശാലാ മലയാളഗ്രന്ഥാവലി
അങ്കം 73 ആയി 1949-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.]

പ്രസാധകൻ

ഡാ. പി. കെ. നാരായണപിള്ള

രണ്ടാംപതിപ്പ്

1970

വില രൂ. 1.75

പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പ്
കേരളസർവ്വകലാശാല
തിരുവനന്തപുരം

പ്രതി:

എം. മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സ്,

കുരൂ.

ഉണ്ണിയച്ചിയെന്ന നായികയെ പുരസ്കരിച്ചു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ചമ്പുപ്രബന്ധം അതി പ്രാചീനമായ ഒരു കൃതിയാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഫാക്വി ഉള്ളൂർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഭാഷാചമ്പുക്കൾ' എന്ന കൃതിയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:- “ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ഭാഷാചമ്പുക്കളിൽ പ്രാകൃനതമമാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളതു് തൽക്കാലം ഞാൻ ഉണ്ണിയച്ചീചരിതം എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു കാവ്യമാണു്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഓലയേ എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു.” വലിയകൊട്ടാരം ഗ്രന്ഥപ്പുരയിലെ പഴക്കം ചെന്നു് ജിണ്ണപ്രായമായ ഒരു താളിയോലഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും (നമ്പർ 1056) ഈ കൃതിയുടെ ഏതാണ്ടു് പൂർണ്ണമായ രൂപം ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അവസാനത്തിൽ കാണുന്നു —

“തേവൻ ചിരികമാഞ്ചൊന്ന
ചമ്പു മുററവുമാഹരാൽ
രാമൻ ചിരികമാനേട്ടി
ലെഴുതിക്കൂട്ടിന..... ”

എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ നിന്നും ഗ്രന്ഥം സമഗ്രമാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതും അതിന്റെ കർത്താവിന്റെ പേർ ‘തേവൻ ചിരികമാൻ’ എന്നാണെന്നു് ഊഹിക്കാവുന്നതുമാണു്. തിരുനെല്ലിപ്പേ

അഷ്ടമിഹോത്സവാവസരത്തിൽ ഒരു ഗന്ധർവ്വ യുവാവു് ഉണ്ണിയച്ചിയെക്കണ്ടു് കാമവിവശനാകുന്നതും, മനുഷ്യരൂപമെടുത്ത ഭൂമിയിൽവന്നു് ആനായികയെപ്പറ്റി വിവരം ഗ്രഹിക്കുന്നതും അവളുടെ ഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുന്നതും മറ്റും ഇതിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാജ്ജിനിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള അക്കം ഓലയുടേയും, അക്ഷരം ഓലയുടെ പുറത്തിന്റേയും സൂചകമാകുന്നു. ഗദ്യപദ്യങ്ങളുടെ നവർ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതല്ല. വായനക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണ്.

ഉണ്ണിയച്ചീചരിതം

൯

* * * * *
* * * * *

ഗദ്യം 1

*

* * * * * § പണിയുമടിത്തളിർവല-
മായ്; (3a)

അരയിലെരിഞ്ഞരുണിതവിദ്രമമുടൊ-
ണവനഹനതുകിലരയായരവപ്പരികലയാ
കലിതപുലിഞ്ഞാലി¹യരയാല²മലയൊടിയാൻ-
കിലൊടലത്തലയരുഹക്കളി പുരളം
മുല ചുമടാല³നതനട്ടവങ്ങൊരിടമതാ;
വിമലലസതസ്മിതസിതനിര²ടിത-
മാർവൊരിടമതായ്

§ ആരംഭത്തിൽ രണ്ടു് ചാലകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇവയിൽ ഏകദേശം 47 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (ഒരുഗ്രന്ഥം = 32 അക്ഷരം) എഴുതിയിരുന്നിരിക്കണം. മൂന്നാമത്തെ ചാല മുതലേ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളൂ. ഇതിൽ നമ്പർ കാണാനില്ല. അത്രത്തോളം ഇളയവരും ഭൂവിഷ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അടുത്ത ചാലയിൽ 'ഷ'കു' (4) എന്ന അക്ഷരം കാണാം. ഒന്നാമത്തെ ചാലയിൽ 'ശ്രീ' എന്നുമാത്രം എഴുതി അക്ഷമിടാതിരുന്ന പക്ഷം മൂന്നോല നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുഹിക്കണം.

1. അരയായ് എന്നായിരിക്കുമോ ?
2. തിരൾ + തിരുമാർവ്വ = തിരടിരുമാർവ്വ

പുരവിജയേ നിജധൃത³തത്തരയമഹാഗിരി⁴

മയവി

ല്ലിടി⁴ * * * * *

ചെങ്ങിന മൃദുകൈത്തലവിവശം

വപുരൊരുപാടു⁵;

അനുപമമച്ചിലയെ വലിച്ചുകൊണ്ടതോ-

ഇളയുവതം വരഹണി വാസുകിഗുണതോ⁵ *****

ചെറുമുറുവ⁶പ്രണയമൊഴിക്കും

⁷വതനിത്തൊലപെരുമതകവിഷയ-

പ്രതിഭയഹംകൃതിരവമായ⁸ * * *

തോൾവളവളർകൈ ചെറുനടമായ⁹-

മദനനടേ ജന¹⁰ (ക?ന)കര-

മ്മഴറിന കൺമലരൊരുപാടു¹¹;

3. തത്തരയ എന്നത് ഒരു പ്രാചീനമലയാളപദമാണ്. ഇത് നിരണം കൃതികളിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. തം + അയൻ - ഇവയായിരിക്കണം ഈ സമസ്തപദത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ. സദൃശമായ ഒരു പദനിഷ്പാദനത്തിന് തമ്പിരാൻ ഉദാഹരണമാണ്.

4-5. തുടന്നുള്ള അച്ചാരക്ഷരങ്ങൾ ഓല ജിണ്ണിച്ചു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

6. മുറുവൽ + പ്രണയം = മുറുവപ്രണയം

7. 'വതനി' അപൂർവവാക്കാണ്. 'വദന'ത്തിന്റെ തദ്ഭവമായിരിക്കണം. 'തൊല' 'തൂലാ' എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണ്.

8. ഓല പൊടിഞ്ഞത്... രണ്ടുമുറുക്കുരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

'ചെറുമുറുവ' എന്നു തുടങ്ങി 'രവമായ' എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗം വളരെ ചെറിയ അക്ഷരത്തിൽ 'വാസുകി ഗുണതോ.....' 'തോൾവള' എന്നിവയുള്ള വരിയുടെ ചുവട്ടിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അവനെയെരിച്ചുനലവിലോചനമൊരുപാട്ട്;

ഒരു പകുതിക്കുരിയമലർ-

പുരികുഴലൊണ്ടൊരു യമുനൈ-

ക്കയമിതികൊണ്ടിവ കുറുകി-

നർമ്മരനദിജലശഹര-

ദൃതിമതിചേർചട മറുപാടവി;

പൊലിയപ്പനിമല തൻ തിരുമകൾത-

ന്നരു വിരവും പെരിയ പിരാ-

നമരുമടം തദവി തിരു-

ച(ര?)ളരി പരിസ്ഫുരതി ച യത്ര¹⁰.

പദ്യം 1

*****.....(ഭ)മതി(ചാ?ച്ച)രുമേ-

യിച്ചതൊൻറ- (3b)

ഇതു അർദ്ധനാരിശ്വരന്റെ അധിവാസസ്ഥാനമായ രക്ഷാകാവിന്റെ പേരായിരിക്കണം. തിരുനെല്ലിയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള രക്ഷാകാവിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പേർ 'തൃച്ചലരി' എന്നാണ്. മൂന്നാം പദ്യത്തിൽ 'തിരുച്ചളരി' എന്നപേർ ഉൾപ്പെടുന്നതായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത വരിയിൽ 'ചളരി' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതകൾ 'തിരുച്ചരളരി' എന്നതിലെ ദ്വിതീയമായ രേഖം ലേഖകപ്രമാദമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

തുടർന്നുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്ന കാലയുടെ അംശം ജീർണ്ണിച്ചു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

ചുള്ളി¹¹ പുറകിഴാർനൽ¹² ചെമ്പുകൊണ്ടു

കെ

ലസിതസുകൃതിലക്ഷ്മീവർദ്ധനഞ്ചെ¹³...

മരുവി¹⁴ .....(ച)ദ്രുമലേഃ.

നദൃം 2

തത്ര വല്ല ത്രിജഗത് പ്രണതാത്മാ

ഭക്തിനമദ്വിജമണ്ഡലമണ്ഡപ-

മണ്ഡനഭൂതമണിത്തുണിനേ-

ലബ്ധിന ചെമ്പൊല്ലട്ടാരുണിതേ

വെ¹⁵... പട്ടഭിവേഷ്യനവിമലേ

ദി

തിരു^(16 * * ? നട്ട) ത്തിലെട്ടക്കം പാദേ

11. മുകളിൽ 'ചുള്ളി' എന്നു കാണുന്നതു ശരിയല്ല.
12. 'പുറകിഴാർ' = പുറന്നേതാവു. കിഴാർ = ഉടമസ്ഥൻ.
13. മുന്നക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
14. എഴെട്ടക്ഷരത്തോളം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
15. അടുത്ത അക്ഷരം എഴുതിയിരിക്കുന്ന പത്രാംശം പ്രായേണ ജീർണ്ണിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അല്ലമായിരിക്കാണെന്ന രേഖാശകലയെ ആസ്പദമാക്കി 'ബുപും' എന്നാണ് ആ അക്ഷരമെന്നു അഭിഹിക്കാം.
16. രണ്ടക്ഷരങ്ങളുടെ ഒരു വിഭവാനിതൂ. ആദ്യത്തേതു നിശശേഷം കാണാനില്ല. രണ്ടാമത്തേതു 'ട', 'ട്ട' 'ട്ട' എന്നിവയിൽ ഒന്നാകാം. നട്ടത്തിന്നു നൂറ്റാതമെന്നർത്ഥമാണല്ലോ.

പരിഗതസന്ധ്യമോലസ് ഏരിതേ
 ശരദംഭോധരഗൗരേ, ശംഭോർ-
 തൃത്തശ്രീരിവ നിത്യമനോജ്ഞാ;
 നിവസ¹⁷ * * * രാജ്ഞാ-
 നപരിച്ഛിന്നാ കാചന ദേവീ.
 ചാലൈല്ലാമിവൾ മൂലപ്രകൃതി-
 സ്സുഖമിതി ചിന്ത്യാ.
 ചെന്തളിരിവ മൃദു ചൊങ്ങിന പദകര-
 ദനച്ചമണികാന്തിവിചിത്രം,
 പന്തിളമെന്തൂലയിൽ കലികാശ്വം
 കാന്തമുഖദ്യുതികാഞ്ചനകമലാ
 തി¹⁸ * മയിർനിരമിഴികഴലളിമാളാ¹⁹
 ചന്ദ്രശിഖാമണി നിലമണിയെൻറിതി
 നിഗദിതനാമാ നിഖിലാൻഗ്രഹ-
 മൂലതൽക്കമ (വി ?) ഭാതി വിഭൂത്യാ.

ഇവിടെ മുന്നക്ഷരങ്ങളാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തേത് 'നിവസതി' എന്ന ക്രിയാശബ്ദത്തിലെ 'തി' ആണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ അംശംപോലും കാണാൻ വയ്യ. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ദീർഘചിഹ്നം സ്വപഞ്ചമായിക്കാണാം.

രക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് 'ത' എന്നായിരിക്കണം, സംസ്കൃതത്തിലെ 'ല' കാരം ചിലപ്പോൾ കേരളീയർ 'ള' കാരമാക്കാറുണ്ടെങ്കിലും 'മാലാ' എന്നപദത്തിൽ അങ്ങനെ ചെയ്തു കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ 'അളി' എന്ന പദത്തിലേ 'ല' കാരമായിരിക്കാം ലേഖകനെ ഈ ശബ്ദവിപരീണാമത്തിൽ കാണ്ടുപാടിച്ചത്.

പദ്യം 2

അസ്തി തത്ര ച പവിത്ര²⁰മടിക്കി-
 ഴാദിതീർത്ഥഗതമാക്ഷമഗണ്യം,
 വിശ്രൂതം മഹിതവൈശ്രവണൻക-
 ചാ²¹ശ്രീതാ മൂനികൾ വന്നു ജപന്തി.

ഗദ്യം 3

വരമല്ലികായ^xവളവരിനെല്ലിളം കഴമ²²..

-
20. തിരുനെല്ലിക്കേതുത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തു് പല തീർത്ഥങ്ങളുണ്ടു്. ഇവയിൽ ചിലതിന്റെയെല്ലാം പേർ “മലബാർ ഗസറിയരിൽ” കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ പദ്യത്തിൽ പ്രധാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ‘അടിക്കീഴ്’ തീർത്ഥം ഇവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. (മലബാർ ഗസറിയർ ഭാഗം 4. പേജ് 254)
21. ‘കച്ചു’ എന്ന പദം തമിഴിലെ ‘കറു’ എന്ന പദത്തോടു് ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. ചെറിയ സ്ഥലമെന്നർത്ഥം. വൈശ്രവണൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണു് ഇവിടെ വിവിഷ്ണുവിനായിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ തിരുനെല്ലിനയക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണത്തിൽ മലബാർ ഗസറിയരിൽ ഈ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല.
22. കലമ എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണു് കഴമ
- × ‘മ’ ഏഴുതി വെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അടിയിൽ ‘വ’ എഴുതിയിരിക്കുകയാണു്.
- ഗ
 ധിൽ

യരി²³ നല്ലവായ്ക്കു തമല്ലൽ കേട്ടവകൾ
 തിരു²⁴ മെല്ലടിപ്രണതവരവല്ലസൽപെരുമ²⁵
 ചിരമല്ലിയും പകലുമുതകല്ലിൽ വിണ്ണപരി
 പരിവേല്ലിതാംബുഗതിഗിരികല്യതീർത്ഥനി
 തിരതല്ലിവിട്ടുവിലനരവല്ലിടക്കൊട്ടമ
 26 * * വല്ലിപോലിനിയ തരുവല്ലിമേലുദിത-
 വിരിവല്ലിനന്തലരിലൊരുകൊല്ലി പാട്ടമളി;
 കരനെല്ലിയോതപൊരുളുവല്ലിനല്ലവരി-
 ലുരകല്ലി²⁷* ശ്രുതിഷ്ട ഹരിതുല്യയോഗിനിര
 മരുവില്ലമായ പുല മരുമല്ലരെപ്പൊരുതു
 സുരമല്ലചിത്തഗതഗുരുഗല്യകംസനവ-
 നരുവില്ലയാക്കിയതൾ പെരുവില്ലി ചില്ലിയല-

നല്ല + ആ = നല്ലവാം. നല്ല എന്ന പദത്തിൽ അവസ്ഥാനത്തെ
 അകാരം ഓഷ്ഠ്യമായി ഈ സന്ധിയിൽ ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മുറ്റ' എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ തദ്ഭാവമാണ്, 'മെൽ'.

'കളമാ: പക്ഷശാലിന്യ: സംബഭൂവുരയോമുഖാ:

ആസന്നലവനോദന്തചിന്താസന്താപിതാ ഇവ.'

എന്ന സംസ്കൃത പദം അനുസന്ധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരി-
 ക്കണം 'വരമല്ലിക' എന്നു തുടങ്ങി എന്നു വരികൾ കവി രചിച്ചതു്.

മണ്ടക്കുരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു് കഷ്ടി
 എന്നു വായിക്കാം.

ക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു് 'തി' എന്നു്

*മിരൾവില്ലിമാതർമണി തിരുവല്ലഭരണി-
തിരുനെല്ലിമൂലമമർ പുര(വി?വെ)ല്ലിയോടു
28 * * * ല്ല പദ്യമധരകരപല്ലവസ് ഹൃദിത-
മുരവെല്ലിമേവിമിക് തിരുനെല്ലി²⁹ യത്ര ഖലു.

പദ്യം 3

കിം വണ്ണനിയമിതി മറു കിളൻ പാപം
തികിൻ തിർത്ഥമഹിതേ³⁰ * * * * യെൻറു
കിഴ്വന്ന പൂജയതി യത്ര ഖലു ത്രിസന്ധ്യം
പരോത്തമോവിപദതായ്³¹ പരമം പുമാ

*ഇരുൾവില്ലി = കാമദേവൻ

28. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരം പ്രായേണ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യ രണ്ടക്ഷരം 'ദര' എന്ന് വിഷമിച്ചുവായിക്കാം. മൂന്നാമ അക്ഷരത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ അംശവും ശബ്ദസാദാർവ്യം കൊണ്ട് 'ഹം' എന്നാണെന്നും അഭ്യൂഹിക്കാം.
  29. മൈസൂറിന്റെ തെക്കെ അതിർത്തിയിൽനിന്ന് ഏകദേശ നാഴിക ദൂരെയായി വടക്കേ വയനാട്ടിൽ ബ്രഹ്മഗിരിയുടെ യുള്ള ഒരു ചെറിയ കുന്നിന്മേലാണ് പ്രസിദ്ധമായ തിരുടേക്കുരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.
- അടുത്ത നാലക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. 'തിർത്ഥമഹി' 'മ' എഴുതുന്നതിന്റെ അപരാദം കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ യിരിക്കുകയാണുപക്ഷേ 'പുരുഷോത്തമ' എന്ന വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിബാടതുല(ം)³² * * * * *

* * * * *

* * * * * മൻറമാന്തിരപരപ്പാ³³ മണ്ഡ-

ദീപ്യാം പരം

കൗമാരം ഭവനം,³⁴ കിഴക്കിഹ നെട്ടുണ്ണൻറായ³⁵

ദൃഗ്ഗാലയം,

തുടൻള്ള പതിനെട്ടുക്കുറം നഷ്ടപ്രായമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചുക്കുറത്തിന്റെ അടിവശം അല്പമായിക്കാണാം. ആറാമത്തേത് തികച്ചും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഗികമായി കാണുന്ന രേഖയുടേയും തിരുനെല്ലിയുടെ തെക്കുഭാഗത്തു് തൃച്ചലരി എന്ന രക്ഷാകാവ്യം ഉണ്ട് എന്നുള്ള വസ്തുതയുടേയും സാഹായത്തോടുകൂടി, നഷ്ടപ്രായമായിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ആറുക്കുറം 'തിരുച്ചലരിയും' എന്ന് പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യാം. അടുത്ത മൂന്നുക്കുറം 'മുക്കുണ്ഡി' എന്നും കഷ്ടിച്ചു വായിക്കാ

'തിരുപരപ്പ' എന്നതു് തിരുനെല്ലിയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഹൈന്ദവപേരായെന്നു തോന്നുന്നു. മലബാർ ഗസറ്റിന്റേ ഞ്ഞാറുവശമുള്ള 'തൃച്ചരക്കുന്ന്' ക്ഷേത്രത്തെപ്പറ്റി കാണുന്നു. (മലബാർ ഗസറ്റിയർ ഭാഗം 4, പാ. 25)

ഏതും ബ്രഹ്മഗിരിയിലുള്ളതാകുന്നു.

ഗസറ്റിയർ തിരുനെല്ലിയുടെ

നല്ലൂരി പ്രസ്താവം.

നാലാഴ്ച തിരഞ്ഞെടുപ്പിനായിട്ട് ന

ഗദ്യം 4

തസ്തിൻ വിസ്തൃതനിയേ*ദേശേ ക

ച വിരാജതി മേല

37 ലളകേവ സ്വയമന്വിതീ ചൂടിൻറപ്പക്കോ

ല്ലൻറവിഭ

38 ലംകേവാതുലരക്ഷോഭാദാ: ** 39 വതിവ

ഭൂജസ്ഗനിഷേ

36 അടുത്ത അക്ഷരം നഷ്ടപ്രായമായിരിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ ദ്വീപ്
ഘവും 'ച' എന്ന രേഖയും കാണാനുണ്ട്. ഇവയും 'വി' യുമായി
അല്പം അന്തരവുമുണ്ട്. ആകെക്കൂടി ഈ അക്ഷരം 'ചൊ' ആണെ
ന്ന് അനുമാനിക്കാം.

കാക്കിൻറ + ഇച്ചൊന്നവ = കാക്കിൻറവിച്ചൊന്നവ എന്ന
പ്രാചീന സന്ധി.

ഈ അക്ഷരം ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ാണപ്രസിദ്ധമായ വൈശ്രവണന്റെ രാജധാനി.

ിവിന്റെ തലസ്ഥാനമാണ് ലങ്കാനഗരം ഇതിന്റെ
ധീരയും രാമായണത്തിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നത

നാൾ കലയുടെ ജിഹ്വത നിമിത്തം നഷ്ടമ
വശിഷ്ഠരേഖയെ ആസ്പദമാക്കി
വതി എന്ന നഗരനാമധേയമാ
വിഷം. ഈ നഗരം പാ

ഗുപ്തമനോഹര⁴⁰നന്ദനമാന്യാ കേവലമമരാവതി⁴¹

യെപ്പോലെ;

⁴² കൊല്ലവിഭൂതിം കൊല്ലം വി⁴³ * *

⁴⁴* റുമടങ്ങാകാട്ടങ്ങാല്ലരി⁴⁵ ലുമേര വിളങ്ങിന

പഞ്ചപയാതാ;

മേതവിന്റെ വടക്കുവശത്തുള്ള ഇന്ദ്രോദ്യാനത്തിന്റെ പേര് നന്ദനം എന്നാണ്. പ്രസ്തുതവിശേഷണത്തിലും ശ്ലേഷം ഉണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെയൊക്കെകിൽ ഗുപ്തന്റെ മനോഹരനായ പുത്രനാൽ മാനിക്കപ്പെടേണ്ടതു് എന്നും അർത്ഥം വന്നുകൂടും. ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചുകാലത്തു് തിരുമുതൽ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവിന്റെ അച്ഛന്റെ പേര് ഗുപ്തൻ എന്നായിരുന്നിരിക്കാം.

ഇന്ദ്രലോകത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. അവിടത്തെ വിഭൂതി വിലാസം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

കരളത്തിന്റെ പ്രാചീനചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപരം കൊല്ലം വിഭൂതിയുടെ വിലാസസ്ഥാനമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനെ ഈ ഭാഗം വിശദമാക്കുന്നു.

അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിഭവം എന്നായിരിക്കാം.

ഇവിടെ നഷ്ടമായിരിക്കുന്ന അക്ഷരം 'ന്ദ' ആണെന്നു് ഊഹിക്കാം.

കിസ്താബ്ദത്തിനു മുമ്പുതന്നെ പാശ്ചാത്യരുമായുള്ള കച്ചവടത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുപിമ്പതുനൂറ്റാണ്ടാൽ ശതവർഷത്തിൽ പ്ലിനി എന്ന സഞ്ചാരി അതിനെ ക്വണ്ടിനിയായിരവെച്ചു് ഏറ്റവും പ്രധാനമായ കച്ചവടസ്ഥലംയദേശമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു് പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ പെരുന്തപസ്വൻ തടയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. മഹോദയപുരം എന്നു് നേരെയായിരുന്ന ഈ നഗരം 'കേരളക്ഷാത്രകളുടെ' (രാജാക്കന്മാർ) രാജാധാനിയായിരുന്നു.

46 കണവായ്ക്കണമവി കണമപന്ദയതി,

46. തൃക്കണാമതിലകം പ്രാചീനകാലത്തു കണവായ് എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിന് 'ഗുണക' എന്നുകൂടി സംസ്കൃതീകരിച്ച ഒരു പേരുണ്ട്. പഴയ കൊടുങ്ങല്ലൂർ നഗരത്തിന്റെ ഉത്തര സീമയിൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ ഗുണവായിലെ ക്ഷേത്രത്തിന് ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു ചരിത്രമുണ്ട്. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു ഈ ക്ഷേത്രം അതിന്റെ പ്രകൃദശ അനുഭവിച്ചിരുന്നു. കേരളത്തിലെ 64 ഗ്രാമക്കാതം ഇതിനെ അവരുടെ കലഭൈവനികയായി കരുതിവന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പരിസരത്തു വെച്ചായിരുന്നു അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവുമായ പ്രവൃത്തികളും ചർച്ചചെയ്തു തീരുമാനിച്ചിരുന്നതു്. തെളിവുതന്നെ വടക്കേടത്തെന്നും പ്രസിദ്ധമായ രണ്ടു നായർ ക്ഷേത്രമായിരുന്നു ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഭരണം പണ്ടു നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. 'കൊല്ലവർഷാരംഭങ്ങൾക്കുവെ' വർഷം 3666-മാണു് പനിയൂർ ഗ്രാമക്കാർ വരാഹചൂഴപൊട്ടിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന കാലത്തിനും റെലാഷൻ യോഗിയാതിരിപ്പാട്ട് എന്നു പറയുന്ന പ്രസിദ്ധനായ മറ്റൊരു ഷൻ തൃശ്ശിവപേരൂർ മതിലകം പുഷ്പിതത്തിയായും അറിയുന്ന കാലത്തിനും ഇടയ്ക്കാണ് തൃക്കണാമതിലകം നശിച്ചതെന്ന് ഉറവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ കണ്ടു തമ്പുരാൻ, ഈ ക്ഷേത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിവരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റെലാഷ്ണേരി യോഗിയാതിരിപ്പാട്ട് എ. ഡി. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് യോഗം തൃശ്ശൂർ ഭക്തപ്രിയ ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റിയതെന്ന് 'നമ്പൂതിരിമാതം പെരുമാക്കന്മാരും' എന്ന ലേഖനത്തിൽ ചിറയ്ക്കൽ രാമവർമ്മ പലിയരാജ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇകസന്ദേശത്തിൽ ഈ ക്ഷേത്രത്തെ ഇങ്ങനെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 പ്രാപ്തവും തേ പ്രകൃതിസുഭഗം പ്രേയസഃ ശൈലപർവ്വതം
 ക്രിയാഗാരം ഗുണപുരമിതിഖ്യാതമാശ്ചമുഖേഷു,
 ചിത്രം രംഗേ വിനിഹിതപദശ്ചിതരംഗേഷു യു
 തുത്യന്താവിർലളിതമണ്ഡലായത്ര സന്ധ്യേതസേ

(ഇകസന്ദേശം-പൂർവ്വഭാഗം, ശ്ലോകം)

വള്ളവനാൾ⁷പ്പള്ളിജയന്തി,
 പുതവിടി⁸നുകഴ് വിഴ്ത്തിന ശോഭാ;
 മന്ദിത്രമണ്ഡലപുര⁹മഹിമാ;

ഈ താലൂക്കു മുഴുവനും ഒരു കാലത്ത് വെള്ളാട്ടിരി രാജാവിന്റെ സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വല്ലഭരാജാ എന്നും പേരുണ്ട്. തിരുനാവായ മഹാമഹം അടിയന്തിരം നടത്തുവാൻ ഉള്ള അധികാരം ചേരമാൻചെരുമാൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കലാണ് കൊടുത്തേൽപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ കാലംകൊണ്ട് സാമൂതിരിരാജാവ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികരാജ്യങ്ങളും കൈവശമാക്കി. ഹൈദരാലിയുടെ ആക്രമണകാലത്ത് വെള്ളാട്ടിരി രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ഈ താലൂക്കിന്റെ വടക്കുഭാഗം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വെള്ളവനാട്ട് രാജവംശത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഇരിപ്പിടം മകുട അംശത്തിലാകുന്നു. (മലബാർ ഗസറ്റിയർ-നാലാം ഭാഗം പേജ് 231).

ഈ പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായ യാതൊരു സ്ഥലവും ഉത്തരകേരളത്തിൽ ഉള്ളതായി അറിയുന്നില്ല.

ദക്ഷിണകണ്ണാടകത്തിലെ പ്രധാനപട്ടണമായ മണ്ഡലാപുരത്തിന്റെ നാട്ടുപേര് കൗഡിയൽ (Kaudial) എന്നാണ്. ഈ പട്ടണത്തെപ്പറ്റി ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കോസ്മസ് (Cosmas) എന്ന ഗ്രീക്കു ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇബ്ൻബാറ്റൂറ്റ (Ibn Batuta) എന്ന മഹമ്മദീയദേശസ്വന്യാരി ഏ ഡി. 1342-ാമാണ്ട് മംഗലാപുരവും പേഷ്വർ ഉൾക്കടലുമായി നടന്നുവന്നിരുന്ന വ്യവസായത്തെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ദോരസമുദ്രം⁵⁰ നിരസമുദ്രം
 തന്മാനാപി ച മറുഞ്ജഗതി
 മഹാ 51 * * * * ജൈ മാററിന സാപ-
 ഭാർമ്മത്തിന്നിഹ നിർമ്മിതമില്ലം; (5a
 കാമാർത്ഥസുഖം കാവൊടിവേടം;
 മുക്കുഞ്ചുത്തികളുമതകയാലപി
 മുക്കിരസസ്യ ച മുറിന മുലം;
 കോട്ടം വിട്ട മഹിപാലാനാം
 കോട്ടവിശിഷ്ടം, വാണിയലക്ഷ്മി—
 വാണികവിതാതാവളമാമള-
 താമരൈറാളുള്ള വിദഗ്ദ്ധജനാനാ-
 മിതമതതിന്നടുവേ പോമെമ്മാ-

50. ഹോയ്സലരാജവംശത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന
 സമുദ്രം അഥവാ ദ്വാരാവതീപുരം ഇപ്പോൾ മൈസൂരിൽ
 ഫസ്തൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലുള്ള ഹാലിബീഡ് എന്ന് അറിയ
 ഹോയ്സലന്മാർ ഇടപ്രദക്കന്മാരായിരുന്നകാലത്തും ദോരസമുദ്ര
 തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ തലസ്ഥാനം. ഈ നഗരം ഹോയ്
 സലരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രതാപകാലത്ത് (ഏ. ഡി. 1100-1321)
 വളരെ പ്രശസ്തമായനിലയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു.

51. മുന്നോനാലോ അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (നഗരികളെ

തിരുമാർവിടമിവ തിരുവിന്നിലയ⁵² *

⁵³*തുമൃതതുംഗലസമാധാ⁵⁴

⁵⁵തിരുമരുതിരിതി കാചന നഗരി.

പദ്യം 5

അരുമ പെരുതു വർണ്ണനേ ചതുർണ്ണം

⁵⁶പെരുമരുതഃ പഠനാം വിധേർമുഖാനാടു

52—53—ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

54. ദാമോദരച്ചാക്യാർ മറ്റൊരു വലിയങ്ങാടിയെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ 'മാടവി കണക്കെ' എന്ന് ഉപരിച്ചുകാണുന്നു. മാടവി ഉത്തരകരളത്തിലെ മാടവിൽക്കാവാനോ എന്ന് ഉള്ളൂർ സംശയിക്കുന്നു. (സാഹിത്യപരിഷത്ത് ക്രൈമാസികം—പുസ്തകം, 11. ലക്കം 3) ഉണ്ണിയാടിച്ചരിതത്തിലെ മാടവിയും നമ്മുടെ മാടയും ഒരേസ്ഥലംതന്നെ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ട്.

വയനാട്ടുതാലൂക്കിൽ ഇപ്പോൾ തിരുമരുതൂർ എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഒരു സ്ഥലം അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

മഹാകവി ഉള്ളൂർ ഈ ശ്ലോകം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പരമരണം എന്ന പാഠമാണ് കാണുന്നത്. ഈ പാഠത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഒരു കുറിപ്പ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു—

'അരണം=ആരണം (വേദം)?'

ഈ ശ്ലോകത്തിലെ ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തിന്റെ രീതി നാക്കമ്പോൾ രണ്ടാംപാദത്തിലേയും ദ്വിതീയാക്ഷരം 'ത' എന്നായിരിക്കുകയാണ് കൂടുതൽ സ്വാഭാവികം. അതുകൊണ്ട് പരുമരുതഃ എന്ന പാഠമായിരിക്കണം ശുദ്ധം എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടു പാഠങ്ങളും അത്ര അർത്ഥബാധം ഉപയല്ല.

ർഘാനുസ്ഥാനങ്ങളുടെ ചിഹ്നം ദ്രവിച്ചു കുന്നു.

പെരുമ⁵⁷ പുകഴ്ക വേയ്പട്ടം; തദാസ്സ
തിരുമരുതുർ തിലകുറ്റിയാ പുരീണം.

ഗദ്യം 5

അവിടെ പരമപി രാജതി, ദുരിതാപഹ—
ച(യി?രി) തോ ഏദി
പെരുതായിന കരുണാനിധി പരിതോ—
നതമരുതാമതു
തരുൾചെയ്തനരുതായിന വിട⁵⁸ മുണ്ടവനെത-
തേറി-
പുരതാപനനെരിനുകിന മിഴിയമ്പലം⁵⁹—
യുരിതു
തുകിലായുത ഹരിതോപലനചികസര-
നമർരേ
മുരുതോരണമതിൽച്ചഴ്തിരുമരുതുരിതി
മവ⁶⁰

ഗദ്യം 6

മഹിതകലേശ്വരസുകലേശ്വരനാ⁶⁰

-
57. പുകഴകപ്പെട്ടം എന്നാണ് ഉള്ളൂരിന്റെ പാഠം
58. വിഷത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണ് വിടം
59. മിഴിയമ്പലം = മിഴിയൻ + പൂലി
60. കലേശ്വരൻ = കലേശ്വരന്റെ

തിരുമുടിയില്ലെടുപ്പുവാൻപനത-
 ഹൃദ⁶¹നടിനീതിരമാലപരത്തിവ 2)
 കടവിൽ വിളിങ്ങ് പളിങ്ങ്⁶²മണിപ്പട
 പരിശതശോഭം;പകല്പോമേട-
 മൊ⁶³*ത്തിട വന്നു കളിക്കുഞ്ചക്ര-
 വിഹരംഗമ മിഥുനദൃതിമല്ലകട-
 കോജ്ജലബാഹുമാഹിപതിസിംഹ-
 വിഹാരസ്ഫുരിതം;
 കന്നി⁶⁴ കഴെഞ്ഞെന്നടുവതലാവ വി-
 രിച്ചു കവിഞ്ഞ മലക്ഷുലോടു ന-
 മത്തന സമകരകുംഭംകൊണ്ടു സ-
 മിനം കോദന്നിർപ്പന്നേരം⁶⁵
 കഥചനരചിതകുറ്റുവരമഗ്നം;⁶⁶
 ചെറുതടമന മതിമുടിപ്പു-വികസപര-

ടിനി എന്നു വായിക്കണം

ളിങ്ങ് = പളങ്ക.

൧൪൦ നഷ്ടപ്രായമായിരിക്കുന്നു. 'ടി' എന്നായിരിക്കാം അത്. ഷു
 കടകിൽനിന്നു
 ടാ എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ തദ്ഭാവമുണ്ടാകുക വസ്തുത
 പുനേരം = വെള്ളം കയറുമ്പോൾ.

എന്നു വായിക്കണം.

വിസിനി⁶⁷*ചിനാമലഹംസവ-
 രാകാലസിന്ദൂ;
 ശിവപേരൂരിവ⁶⁸ ശൈവലസദ്ഭൃതി;
 നല്ലരയന്നത്താത വിരാജത്-
 കവലയവാഴ്ത്തനക്കാമ്മധുപം;
 മലനാടിൻറിവരുചിരമഹോദയ-
 മുല്ലലമലരിലുലാവു നിലാവിനി-
 ലുല്ലതദവിരളപരി⁶⁹**ഗന്ധം;
 കട്പ്പതാരനിവമുടൻ തൂയതം⁷⁰*ഹു
 ഷട്പദനിനദസമാകലമൊരിടം;

67. രക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ദിർഘ
 ചിഹ്നം കാണാൻ. ഒരു പക്ഷേ അത് 'കാ'
 യിരിക്കാം. എന്നാൽ വിസിനിക എന്നല്ലാതെ വിസി
 എന്നരൂപം പ്രകാരമല്ലാത്ത ശരിയല്ലെന്നുള്ളതു വിസി
 ത്താക്കല്ല.
68. കേരളത്തിലെ അതിപ്രാചീനങ്ങളായ പട്ടണങ്ങളുടെ കൂ
 ണമാണ് ശിവപേരൂർ (തൃശ്ശൂർ). ഐതിഹ്യമനുസരി.
 സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത് പരശുരാമനാണ്. ഇവിടത്തെ വടക്കു
 ക്ഷേത്രവും സ്വാമിയാർമാങ്ങളും മറ്റും അതിപുരാതന
 സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. സ്വാമിയാർമാങ്ങൾ ശങ്കരാചാര്യ
 ശിഷ്യന്മാർ സ്ഥാപിച്ചവയാണെന്ന ഐതിഹ്യവും
 കാണാം.

ഷരം, ഓല പൊടിഞ്ഞു മിക്കവാറും കാണാതായി
 ആതു 'ള' ആണെന്നുതീർക്കാം. പരിമള?

ചലകിടിക്കുത്ത് അപ്രകൃതമായിരിക്കുന്നു. അ
 ന്ന തീർച്ചയാക്കാം.

നികടകഹരിമണിനിഴലിൽ⁷¹ മാട-
 പ്രകടിതവയിലിപ്പ കനകമെറിക്ക-
 പ്പുകല്പമുടിവിതി പകലിതി പലപൊഴുതും (6a)
 മുക്കുളിതവികസിതസരസിജകുമുദം;
 ചെങ്ങൈഴനിർമലതതിർപൊടി പുരളു-⁷²
 * * * * *
 * * * നജപ്പതുചലരിയുടെ വിചര-
 കടവ⁷³ നന്നൈഞ്ഞാഴല്ക്കടവനെ നിർറം ⁷⁴

1. ഇരിൾ = ഇരൾ.
2. തുടൻള്ള എന്നാൽ അക്ഷരങ്ങൾ ലേഖനം ചെയ്തിരുന്നപ്രകാരം വളരെ ജ്ഞിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചക്ഷരം 'ചെങ്ങൈഴനിർ' എന്നാണെന്നും അതിനുശേഷമുള്ള 'മലതതിർ' എന്നു മേൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതും നോക്കി എഴുതുകയെന്നായിരിക്കാം. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരത്തിൽ ഒന്നാമത്തേതിന്റെയും മൂന്നാമത്തേതിന്റെയും അടിയിലെ ' ' എന്ന സംവൃതോകാരചിഹ്നം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള അടൻപോയ ഈ ചില പക്ഷനോക്കി കാണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അക്ഷര സംഹാരത്തോടുകൂടി ഈ മൂന്നക്ഷരം 'റ ചെറു' എന്നായിരിക്കണമെന്നു മിക്കവാറും തീർച്ചയാകാം. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം ഉപഹാരോപരമാകുന്നില്ല. തുടൻള്ള നാലക്ഷരം 'തടവിക' എന്നു വിഷമിച്ചു വായിക്കാം. അടുത്തുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം തികച്ചും അദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു.
3. കടവൻ (കടകൻ) കൂർഗിലെ രാജാവായിരിക്കാം. വിഷ്ണുസങ്കീർത്തി വിഷ്ണു എന്നീ വിശേഷഭാവങ്ങളിൽ കടകിൽനിന്നു തിരനെല്ലി ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇന്നും ആളുകൾ വരാമെന്നു വസ്തുത ഇതിൽ ഉപോദ്ബലകമാണ്.
4. അടം = ഇടം

ഉതറിന കുരുചകലചലതുണ്ഡം;
 പതറിന പരനിരവിചലിതനാളം;
 കതറിനമധുരമുഖരിതകമലം⁷⁵;
 ചിതറിനകതിപയമധുരണകപിലം;
 കളകളരിളകിനവളയൊലിവിരവി-
 ഞ്ഞുരിളമുദുകരകൃതതുടിതരളം;
 കുളിർചെയുമൊളികിളർ⁷⁶ കിളികളമൊഴിമാർ
 കുളിരിളവളർമുലയകിലപരിമളിതം;
 തുത്തലപ്രതിനവദലനറുനെയ്തലൈ
 മുത്തിഞ്ഞളികൊള⁷⁷ മളിരുതിമധുരം;
 മത്തദിപഗണവിഹൃതിച്ചു പൊലിയു-
 മ്മുത്തൊത്തദിനവജലലവഗിശിരം;
 ചൊക്കട⁷⁸ മുഖവിസവലയലവന്ത-
 കൊക്കിടയിട്ടുവുതൊരഭിമതദയിതാ-
 മുൽകടമദഭരമണകിന ജലചര-
 കക്കടവിഹഗകടീകൃതജലജം;
 പട്ടുതരഗണികാചരിതം പോലേ

---

75. 'ല'യുടെ ആദ്യഭാഗം മാത്രം ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നു.

76. 'ഉ'യുടെ ഉദ്വിഭാഗം ദ്രവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു

77. കൊളം = കൊ

78. ചൊക്കട = ഭംഗിയുള്ള.

കൈതവനമിത⁷⁹ * * * * ഗം; (6b)

പുനലിതമാലസിതം പുനമുക്തം

പുനലിതമാലസിതന്നകമു

കരബകളപ്രസവാമോദകരം:

കൂംപിനസരസിജവിമുഖതരഞ്ച-

ന്റാമ്പലിലന്ദനിശമകവിതൾതോറും

പുംപൊടിസുരഭിതമൊഴുകിന പുതേ-

ന്തുംപിന മദകളസ്ഥംകൃതഭംഗം;

⁸⁰വിനതതനടിമ⁸¹യെ വിട്ടുവിപ്ലവ-

ണ്ടഹിരിപുഹൃതമമൃതവന്ദ⁸² ചിറകി-

ന്മറുകിനരയ ഹതമിടനിപതിതമി-

ഓലയുടെ പൊടിവു നിമിത്തം അയ്യക്ഷരം നഷ്ടപ്രായമായിരിക്കുന്നു. അല്ല ചില രേഖാംശങ്ങൾ അവിടവിടെക്കാണാം. എന്നാൽ അക്ഷരം നിസ്സന്ദേഹമായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ഇതു പര്യാപ്തമല്ല എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 'കൈതവനമിതം പാമ്പളജംഗം' എന്നു ഈ ഭാഗം പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യാം,

മാതാവായ വിനതയെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുവാനായി ഗതസ്ഥൻ അമൃതം കൊണ്ടുവന്ന കഥയാണ്, ഇവിടെ സൂചിതമായിരിക്കുന്നത്.

തനടിമ = തനടിമ. വൃത്തസൗകര്യത്തിനായി ദ്വിത്വം ഉദ്ദേശിക്കിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉട = ഉടെ

ബാഹ്യമിതി മതിവരുമു⁸³ സരസം;
 കുറുപ്പിൻ രാജ്യഭയേന കദാചന
 നിരമതി പെരുക വിയത്തൊഴു⁸⁴ ട്ടിഹ
 ചിറയുരുവായിതു വീണ്ണുകിടന്നെ-
 ന്നറിവവർ പുകഴുമകൃത്രിമസാ-
 ബ്ധിറ ചെറുകടലിവ ഭാതി ച യസ്സിൻ⁸⁵

പദ്യം 6

അത്യക്തിയാകിലുമളികമിത്തൻറ കണ്ടോർ
 ചൊല്ലീടിലും കിമപി ചൊല്ലുവനുള്ളൊണ്ണും;
 അമ്മാടമുഞ്ചിറയുമപ്പരിശൻറ⁸⁶ മിൻറ
⁸⁷ നേലും ചമൈക്കരുതു മേലമർവോക്കുപോലും

83. അള = അളവ്. (ഇത്രത്തോളം, എത്രത്തോളം തുടങ്ങിയ തുടങ്ങൽ ശ്രദ്ധിക്കുക.)

84. ഒരക്ഷരം തിരെ കാണാതില്ല. അതു 'കീ' എന്നായിരിക്ക എന്ന് സന്ദർഭാനുസാരം അനുമാനിക്കാം.

85. ചെലയിലെ പിരിവു നിമിത്തം അല്പം ഭാഗം എഴുതാതെ ഇരിക്കുന്നു.

86. മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിലെ പാഠം 'പാളം = ഞ്' എന്ന്; 'ചമൈക്കരുതു' എന്നതിന് 'ചമയ്ക്കരുതു' എന്നു പാക്കട = ഭംഗിയുണ്ടു്' കുറച്ചു സ്ഥലം എഴുതാതെ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. വിചാരിക്കണം കാരണം.

ഭൂം 7

തത്ര സമ്പന്നിയാ,
 തുപയൺപുഞ്ചിതൈത്തംപിരാങ്കോയിട 1-
 ല്ലുപഞ്ചായിറു നല്ലട്ടമീവേലയാ⁸⁸,
 കംപിതാശേഷലോകത്രയാധംബരേ; (7a)
 പാപണിഞ്ഞപ്പനോട്ടുള്ള വൈരം പരം
 മീശ്വിതെൻറിട്ടൊരുപട്ട പും⁸⁹ വംപനോ-
 ടേ വസന്തം വരുംപോഴ് വരും⁹⁰ പാട്ടുപാ-
 ടെന്നാമിമ്പക്കയില്ലാട്ടിനാലാകലേ;
 ചെൺപകപ്പവരംപാനിരമ്പിൻറപോ-
 ലേ പൊലിഞ്ഞൻറിയേരും പൊലിഞ്ഞ ചുഴ-
 ന്റും നിരക്കും വിളക്കിൻ വിളക്കത്തിനാ-
 ലുജ്ജലേ; കൈവിളക്കോട്ടടന്തേ⁹¹ * *
 * ന്റ പുൺപിന്റുഭാ കൈവളന്നോരൊടി
 പൊൻകടിപായ നന്മണിവിളക്കം പിടി-
 ക്കിൻറ മുഖ്യാണ് ഗനാലംകുതേ;

കംഭോമത്തിൽ അഷ്ടമി പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കേ ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവദിനമായിരുന്നു. വൈഷ്ണവം മുതലായ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അഷ്ടമി ഇന്നും കേമമായി ആഘോഷിച്ചു വരുന്നുണ്ടല്ലോ.

‘പും’ എന്ന് ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന അനുസാരം അവിധക്ഷിതമായിരിക്കണം.

പാട്ടുപാട്ട് = ജയഗാനം.

മുന്നകുരും പൊടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. ചില രേഖ് അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

നാലുവർണ്ണത്തിലും നാലമെങ്ങൾക്കു*⁹²-
 രെൻറു വല്ലത്തിനാലുനാലുതിക്കും⁹³ നടു-
 ക്കിൻറവാളോടു പോരിൻറ നാലുർപ്പുസു-
 താഡ്യമാടമ്പിവട്ടെറ്റുവുതേ;
 മാടമാമുദയമാടേറുമപ്പറകിഴാർ-
 തങ്ങളും പുണ്ണചന്ദ്രദയേ വേലിയേ-
 റിന കലേപ്പതിമമൊച്ചപ്പട്ടം പട്ടമഹാ-
 വാദ്യശബ്ദാദ്യവാചാലകോലാഹലേ;
 ദാക്ഷിണാതൈർദ്രവിജൈരീക്ഷണാത്യാദൃതേ;
 വിചക്രണ്ടംഭനേ നിശ്ചരന്തിം പുരഃ
 കശ്ചിദാശ്ചതുദേവോത്സവപ്രേക്ഷകഃ.
 സർവഗന്ധർവയുനാം വരഃ കാമസ-
 ഞോഹനാസ്താന്തരം കാമിനീമച്ചിയാ- (7b)
 രാത്നജാമച്ചിവത് പ്രേയസിമിവ സതീ-
 മുണ്ണിയച്ചിമധീരേക്ഷണാമൈക്ഷത.

അടുത്ത അക്ഷരം ഭൂവിചു പോയിരിക്കുന്നു. അതു 'നേ' എന്തു.
 ഞെന്ന് ഉറഹിക്കാം.

ദിക്കിന്റെ തദ്വേമാണ്.

ഭൂമി 7

കണ്ടിട്ടേനാം കലിതപുളകാനന്ദകുതുഹലാത്മാ
മത്തേയാ ഭൂതാ നിജചലദശാം മറുവാത്തോ
മറന്നു;
കീഴ്പ്പാടാനാക്കിളികളുരവാ⁹⁴ കേട്ടുപട്ടാങ്ങു⁹⁵
വൈതും;
ഗന്ധർവ്വോസൗ ഗളിതഹൃദയോ ഗന്ധ-
വാഹസ്യ മാർഗ്ഗാത്.

ഭൂമി 8

തന്മകനായിന മന്മഥനോടൊരു
⁹⁶ *ററമൊഴിപ്പാൻ മന്മഥവൈരിയെ
വന്നു വണങ്ങിന താമരമകളോ;
ചുണ്ണമെരിഞ്ഞ വിളക്കിഹ കണ്ടി-
ട്ടണ്ണമയാലുനം വിണ്ണവർകോനുടൈ

കിളികളുരവം എന്നാണു് മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ പ

മഹാകവിയുടെ ഉദ്ധരണത്തിൽ ഉപേതം എ

ഇവിടെ ഒരുക്കരം മിക്കവാറും പൊടി പട്ടാശങ്ങൾ
അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന രേഖാംശവും പ്രകാശം
ഗണിച്ചു് അതു് 'ചി' എന്നാണെന്നു് ഉ

കു 97 * * * മുമെൻറു നിനച്ചി-
 ടുവനെക്കാണാനവനിയിലവതിർണ്ണ
 കിന്ന ശചി ശശിവദനാ;
 ചന്ദ്രശിഖാമണിചമുടിയൺപിന
 ചന്ദ്രനെയണവാനഭിപതതി കിമു
 രോഹിണി മെയ്യേ;
 മൂവാത്തികളുണിഞ്ഞു പിരാനുടൈ
 മൂവനാിളുത്തിവിടൈക്കണ്ടു പ-
 യറ്റിക്കൊൾവാങ്കേവലമുർവശി
 കിഴ്പ്പോന്നോളോ;
 ദീപകലാപവിഭൃതിമുഷ്ടമിൻ
 ദേവരൂപിയൈ മുറ്റു പെരുപ്പാൻ
 ജ്യോതിർദേവതയെഴുന്നള്ളീതോ;
 രൂപവതി ന സുധാ നയനാനാം;
 പെണ്ണുതവായിന പുണ്യനി⁹⁸ * മതി
 മണ്ണിലവിളംബി വെളിർപ്പുളോളോ; (8a)

മുട്ടത്ത മുന്നക്ഷരം പൊടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേത
 എന്ന ദ്വിതീയമുള്ള വ്യഞ്ജനമുണ്ടെന്നു നിണ്ണയിക്കത്ത
 അതിന്റെ ആദിഭാഗം കാണാം. അടുത്തതു രണ്ടാം തിരി
 യായിരിക്കുന്നു.

93.

തിരു.

ഒരക്ഷരം ഓല പൊടിഞ്ഞു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്ക
 തുകാരചിഹ്നം (ാ) കാണുന്നുണ്ടു്. അതു്
 ഴന്നു് അനുമാനിക്കാം.

പുവില്ലത്തിലിരുക്കു⁹⁹തേവൻ
 പുവില്ലിക്ക് ചമൈച്ചിതു കിംവാ
 പൂവല്ലാതുതൊരസ്സം¹⁰⁰* * *
 ന്നാരിപ്പോയവളാരിലു മഴ¹⁰¹* *
 രൂപവിലാസാ; ചാരണസിദ്ധ-
 സുരസ്സിണാമപി ചാരതയുമ്മമ
 ചേതസ്സാരമുമാക്കിക്കൊണ്ടു മു-
 ടിച്ചവളെൻറഥ ഗന്ധർവ്വയുവാ
 ചൊന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ടൊരു¹⁰²* *-
 ബൊങ്ങിന കൗതുകമേവമുവാച

8

ആയില്ലേഴിക്ക ഭവാനശേഷമവർതമ്പ

ട്ടാങ്ങിദഞ്ചൊല്ലാ—

19. ദേവപദത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണ് തേവൻ.

20. മുന്നോ നാലോ അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയുടെ അടിവശം അല്ലാല്ലം കാണാം. എന്നാൽ ഈ രേഖാലേഖനം വച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നും ഊഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

21. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം തീരെ ദ്രവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അവ 'കിന' എന്നായിരിക്കാം.

22. രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവശിഷ്ടരേഖാംശത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആദ്യത്തേത് 'ച' ആയിരിക്കാമെന്ന് ഊഹിക്കാം. രണ്ടാമത്തേത് തീരെ കാണാനില്ല.

നിത്യനന്ദകരീ നിതംബനഗരീനാരീശിഖാ¹⁰³

ക്രിയ

കാചിപ്പുണ്യ വടക്കു പോന്നു കമലേവാംഭോജ-

മഞ്ചംപനോ-

ഭാവസന്നിജമാക്കിനാളുതിയമാനല്ലരിതി.¹⁰⁴

ഖ്യാപിത

പദ്യം 9

തസ്മി¹⁰⁵ നുള്ളൂരിടത്തു തിലകേ താഴാത-

സമ്പന്

നാനാ നാട്ടു പുലങ്ങളാലു പരിലസനക്ഷത്ര-

താരാധൂ

103. അടുത്ത അക്ഷരം തിരെ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതം മനുസരിച്ചു അതു 'ലം' ആണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാം.

104. അതിയമാൻ അഥവാ അതിയമാനൈടുമാനഞ്ചി എന്നു മഹാൻ പ്രാചീനകാലത്തെ ഒരു ഇടപ്രഭുവായിരുന്നു. ഒരു നിധിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം 'അവൈ' എന്ന കവയത്രിയുടെ രക്ഷാധികാരിപദം അലങ്കരിച്ചു യശസ്വിയായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ഏഴു കരടൈവള്ളികളിൽ ഒരുവനായിരുന്നു എന്നു തമിഴ് ലെക്സിക്കൺ 75-ാം പുറത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ 682-ാം പുറത്തു ഈ ഏഴു കവിപ്രണയികളുടെ നാമധേയം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ അതിയമാനെ ഉൾപ്പെടുത്തുക കാണുന്നില്ല.

105. അള്ളർ ദൈവവാചിയായ ഒരു അറബി വാക്കാണ്.

അർത്ഥാനാമതിഭൂമിമാനതീയമാനൈന്ദ്രേ¹⁰⁶

യഥാമന്ദിരേ

വാഴ്വോനപ്സരസോ ഭവന്നവനഭേ വംശേ

ച കാ¹⁰⁷*സ്ത്രിയാ-

ഗദ്യം 9

കുഹചന വിഭ്രമഭദ്രാകണവതി

കാന്തിമുപേതം ഹരിമണിസുന്ദര-

മന്ദിരമൊരടം

(8b)

ഗരുഡോപലസിതമഞ്ജാ¹⁰⁸രിടത്തപി;

സൂര്യമണിസ്ഫുരിതാലയമൊരിടം¹⁰⁹;

ധനദ്രവ്യണയിനികേതനമൊരിടം,¹¹⁰

കാഞ്ചനമയ്യഞ്ചിതരൂപി¹¹¹* * *

* * അതിരി മഹിതാ

തളിയന്തളിയിലത്തളിരൊളിമേനിമ-

ടന്തയർ കോയിലുമൊത്തു വിഭാതി ച

യത്ര ഹി ചിത്രം.

106. അതീയമാൻ + ഐന്ദ്രേ = അതീയമാനൈന്ദ്രേ

107. ഈ അക്ഷരം വ്യക്തമല്ല. 'റന്യാ' എന്നോ 'റന്ത്യാ' എന്നോ കഷ്ടിച്ചു വായിക്കാം,

108—110—അടം, ഇടം, ഈ രണ്ടു രൂപവും ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

111. അടുത്ത അക്ഷരങ്ങളുടെ ഉൾദ്ധ്വഭാഗം ഓലയുടെ പൊടിവുനിമിത്തം അമൃഗമായിരിക്കുന്നു. വസതിരൊരു എന്നായിരിക്കണം ഈ അർദ്ധനഷ്ടമായ അക്ഷരസംഹതി.

പദ്യം 10

പണ്ടേയും ഗദ്യപദ്യപ്രഭൃതിഭിരവിടംവണ്ണി.

തന്മത് കഥാസ്തോമഃ;

നഞ്ചൈപ്പിള്ളേതി കാചിന്നവന¹¹² * * * ശാമ

നായികാ തത്ര ജാതാ

തന്യാമാചന്ദ്രതാരാവധി പെരിയ പുക്കഴ്ക്ക-

ച്ചിപോലച്ചിയാപൊ-

ന്റുല്പന്നാസൗ ച പെറാൾ തന്മതയിർ-

മ¹¹³ * * * മപ്പെണ്ണിര

ഗദ്യം 10

മഴയിരുൾ മലക്കുഴയിയനിഴല്-

ത്തഴയണി കുഴല് പുറവിലസിതാ;

കുഴവിമതിനേരളികലളിതാ;

കഴിയിലെഴുമക്കുവളമഴവം-

112. കാല ഭൂവിച്ച് മുന്നക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേത് 'ളി' ആണെന്നു നിണ്ണയിക്കത്തക്കവണ്ണം രേഖാംശം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരവും തീരെ പൊടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. 'നവനളിനദുശാം' എന്നായിരിക്കണം ഈ ഭാഗം.

113. അടുത്ത മുന്നക്ഷരങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതിൽ രേഖം സ്വപക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. ഉകാരചിഹ്നം ഏറെക്കുറെ ദൃശ്യമാണ്. രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും അക്ഷരം തീരെ കാണാൻ പാടില്ല. "മതക്കിട്ട മപ്പെണ്ണിരണ്ടു" എന്നു വായിക്കുന്നത് ഉപപന്നമായിരിക്കും.

വിയ^{114*} *ശൃണോനിയല^{114*} മിഴിയാൾ;
 കഴലിലൊലിനേർമഴലമൊഴിയാൾ;
 പകഴമണിവായ് പകലൊഴിവിനാ-
 ലഴകു പൊഴിയുമുഴുമതിമുഖീ;
 തഴുകമ^{115*} *രാളളളളൊഴിയുമാ-
 റിഴുകമതില^{115*} മേന്മേഴുമുലയിനാൾ;
 ഒഴുകയമുനാവഴിമയിരൊഴുകിലകുരുദ;
 പിഴുവിയ മനോഭവമണീരഥപ്രതിമ-

ജഘനാ; (9a)

കൊഴുകൊഴ മിഷം കുളിർകതളിയെ-
 പ്പഴിചെയുമെഴിൽകറുകയുഗളാ;
 കഴമയരിയൊത്ത സിതനഖാ;
 പഴമകളയുന്തളിരൊളിപദാ;
 മെഴുമെഴ മൃദുത്തിതവുരുവിനാഴ¹¹⁶
 കഴകമറിയുന്നിജഗുണഗണൈരഴകിതി
 പൊലിഞ്ഞുള്ളവകളില¹¹⁶ പ്രഥമജനിതാ.

114. രഞ്ജനം തിരെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. “പുകഴെറും” എന്നോ മറ്റോ ആയിരിക്കുന്നിരിക്കാം.

115. രഞ്ജനം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. “തഴുകമവരളളളൾ” എന്നായിരിക്കാം. 116 തിതവുരുവിനാൾ.

ഗദ്യം 11

തളിരുടേ തരളതാതളർവളന്തന്നിറ-
 നളപരക്കിൻറ താമ്രോജ്വല¹¹⁷ * * *

പുറവടിദ്യുതിയുടേ പുറവുറം വസ്ത്രമ-
 പ്ലുതിയ പൊല്ത്താമരൈപ്പുറവിതൾ-

പൊലിവിനാ—

ലന്നമെന്നടയുമപ്പിടിയുടേ നടയുമൊ-
 ട്തനുമല്ലാതവ (ാ) * ¹¹⁸ ലസലീലാഗതാ;
 കണ്ടല് മൊട്ടിനെയുമക്കണ്ടകം കുപ്പുതീ
 കണ്ട ഭിദ്യാകണൈക്കാലിണൈക്കാന്തിയാൽ;
 തുംപി വക്കൈ തുലോത്തുടവുതാം കതളിയു-
 ള്തോൽക്കമാറാവരുതുകയിണൈത്തോരണാ;
 തിട്ടുമാമണ¹¹⁹ ലെയുന്തിഞ്ഞ് ണിത്തേരെയു-
 ന്നിഷ്ഠവെല്ലുരുതെന്നത്തിരളുമല്ലില¹²⁰ ത്തടാ

117. അട്ടത്ത അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും അതിൽ
 രൂപ എന്ന അംശം ഉണ്ടെന്നിർണ്ണയിക്കത്തക്കവണ്ണം രേഖ
 അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. തുടർന്നുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ അക്ഷരം തീരെ
 നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു.
118. തുടൻ്റെ ചില പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'വാറലസലീലാഗതാ'
 എന്ന് വകാരത്തിൻ്റെ ദീർഘവും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ 'റ'
 എന്ന അക്ഷരവും ചേർത്തുവായിക്കുന്നത് അസംഗതമാകയില്ല.
119. 'ണൈ' എന്മെഴുതിയിട്ട് 'ൈ' എന്ന അംശം മാത്രം വെട്ടി
 കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു.
120. അൽക്കിടം, അൽക്കിടം, അൽക്കിതം എന്നീ രൂപാന്തരങ്ങളും
 ഈ വാക്കിനുണ്ട്.

വടലാകൃതിയുടേ വടിവു വാട്ടാമള¹²¹ -
 വരവലിശോഭിമനോദരോല്ലാസിനി;
 മയിരൊഴുകിനനോഹരതയാ മാഞ്ഞുപോ-
 ത്തദനമൗർവ്വിലതാ¹²² * * * * *
 തുടിയീടൈത്തുലനയാ തുടിയളനേരമ-
 ത്തദരവല്ലാതവഞ്ചിക്കൊടിവിഭ്രമാ;
 പൊൽക്കടഞ്ഞെയുമുടൻപുമല¹²³ * * * * * ഞ്ഞെയും (9b)
 പൊ¹²⁴ * * * * * കോരകാ;
 വാകമാലൈക്കു തൻ വലയനാദങ്ങളാൽ
 വാഴ്ക്കയില്ലെൻറു വാവിട്ടു ചൊല്ലിന ഭൂജാ;

121. അള = അളവു.

122. അടുത്ത ഏഴക്ഷരം പൊടിവുനിമിത്തം ഏറ്റവും അവ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. ഭാഗീയമായിക്കാണുന്ന ലിപിവിന്യാസത്തെ ആസ്പദിച്ച് ഈ ഭാഗം മധുപമാലാപ്രഭാ എന്ന പുനഃസംവിധാനം ചെയ്താം. തുടർന്നുള്ള ഏഴക്ഷരത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗം അല്ലാലും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വായിക്കുവാൻ വലിയ വൈഷമ്യമില്ല.

123. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ഏകാരചിഹ്നം (െ) മാത്രമേ വ്യക്തമായിക്കാണാവൂ. മറ്റു രേഖാംശംകൊണ്ടും പ്രകൃതംകൊണ്ടും മലർത്താഞ്ഞെയും എന്നുവായിക്കാം.

124. അടുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ ഓല ദ്രവിച്ച് നഷ്ടമായിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെഭാഗം പോക്കുടറുന്ന എന്നായിരിക്കാമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ അല്ലമായ അവശിഷ്ടരേഖ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

പരമരൂപുഷ്ണസേ പാഞ്ചജന്യതൈര്യം
 പാതുതോന്റിക്കുമപ്പരിലസൽഗളശിഖാഃ
 മററു പെററുദിതചന്ദ്രനു മുന്നേ മുയൽ-
 ക്കെറമുക¹²⁵ ക്കേട്ടു ചെയ്യുമ്മുഖാംഭോരുഹാ
 പക്ഷമാമണിയെയും പക്ഷബിബത്തെയും
 പാതുതോന്റിക്കുമ¹²⁶ * * * ധരസുധാ;
 മുല്ലനന്മലരിലും മുത്തിലും മുത്തുട-
 ണ്ടുകിൽ മുഴുകിൻറ മുഗ്ദ്ധസ്മിതാ¹²⁷;
 കിന്നരീഗീതമും കിളിയുടേ മാററമും
 കിമപി കീഴിട്ടുമളം കേളിമഞ്ജുളുരവാ;
 നക്രകേതനസരോനളിനകർണ്ണികകളും
 നവതിലപ്രസവമുന്നാണമന്നാസികാ;
 കരുകന്ദപ്പുറ്റപ്പണരൂചിം കേവലം
 കവലയാക്കിന കപോലസ്ഥലാലംകൃതാ,

125. മുകു; മുഖത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണ്.

126. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം തീരെ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തേതിന്റെ ആദ്യഭാഗവും കാണാനില്ല. എങ്കിലും അത് 'വാ' ആണെന്നുവരികാം. ആകെക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ 'തോന്റിക്കുമപ്പേലവാധരസുധാ' എന്നായിരിക്കണം ലേഖനം ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് തീരുമാനിക്കാം.

127. ഈ വാക്യത്തിൽ അക്ഷരലോപംകൊണ്ടു വൃത്തഗന്ധം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കാമപാശത്തെയും കനകധോളകളെയും
 കാളികൊള്ളിൻ കർണ്ണദധീവർണ്ണിതാ;
 മറി^{128*} ദീപക്കണ്ടയുത്താനഭേ നേത്രമും
 മറുതലൈച്ചഴിയുമമ്മല്ലനീലേക്ഷണാ;
 ചിത്തസംഭവനഭേ ചിതവില് നൈരിയലൈ-
 ചില്ലയാക്കിന ചലച്ചില്ലിവല്ലിയുഗാ;
 പടർചടൈത്തം^{129*} രാമ്പനിമതിപ്പുകുതിയൈ-
 പരിശൂറനെററിയാല്ലരിഭവനീ പരം;
 താഴ് പനൈകല തനിക്കുരിരിട്ടു¹³⁰ളികല-
 നണ്ടഴൈക്കിൻ കാർമേഘമെൻറിവകളൈ-
 ത്തായമാടിത്തഴൈച്ചവിരളാമോദി^{131*}
 * * മവാർകുന്തലാല് ത്താമവൽകന്ധരം;
 പൊന്നൊളിത്തുമയൈപ്പൊങ്ങുബിംബത്തിനാ-
 ലൊന്നു പോരെയ്തും പോർ തണ്ടമംഗോ-

ജ്ജലാ; 132

-
128. രക്ഷരം പകുതി പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. 'വ' ആയിരിക്കണം.
129. അടുത്ത അക്ഷരം കുറച്ചു പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'വി' എന്നാണെന്നു തീരുമാനിക്കാം.
130. ഇരിട്ട് = ഇരുട്ട്.
131. മുന്നക്ഷരം തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു.
132. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം പാടേ ദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരം അല്പം പൊടിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 'ല' ആണെന്നു സ്വപ്ഷ്ടമാണ്. സകല എന്നായിരിക്കണമെന്ന് പ്രകൃതാനുസാരം അഭ്യൂഹിക്കാം.

* *ലനാരിഗുണൈസ്സുകുദിതാ നിരപമാ
വർദ്ധിതാ പിന്നെയങ്ങച്ചിയാക്കിയ പെ-
ണ്ണിയച്ചിതിയ(ാ)^{133*} തപയാലോകിതാ.

പദ്യം 11

അക്കാലത്തിയമിഞ്ഞു പോന്നതിയമാനല്ലരിൽ
നിൻറങ്ങേ
പത്മാ പാ¹³⁴ലു്കടൽതന്നിലു്നിൻറവ കല
പ്പതേ മനോജ്ഞാകൃതി
^{135*} *ശ്രീരവിണാ ചിരം വിരചിതേ കോലത്തു
പുക്കാൾ പുരാ
പുണ്യമായവഗാത്രവൽപ്പറകിഴാനാടിൻറനി-
ഞ്ഞാളിദം

-
133. 'യാ' എന്ന സർവനാമത്തിലെ ദീർഘചിഹ്നം കാണാനില്ല, അടുത്തതായി റെക്ഷരവും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു് 'സാ' എന്നായിതന്നിരിക്കാം.
134. ഗ്രന്ഥത്തിൽ. പതിവിനു വിപരീതമായി കകാരത്തിന് ദ്വിതപം കാണുന്നില്ല.
135. രണ്ടുക്കുരം, ഓല പൊടിഞ്ഞു് അദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു. 'വീര' എന്നോ മറ്റോ ആയിതന്നിരിക്കാം.

പദ്യം 12

ഏവം തസ്യ വചോ നിശമ്യ കനിവു—

റോനാ¹³⁶ * * * *തേ-

ൻറത്യാവേശമനിദ്രയാ പുലർവളം ചിന്തിച്ചിത

നംങനേ

കാമി കാമരിപും വണംങിയവിടെച്ചാത്രേണ

പോയാനടൻ

ഗന്ധർവ്വോപി ച ഗന്ധ¹³⁷ * * * * *രസ്യ

നികേതം പ്രതി.

ഗദ്യം 12

വാണിയമഴകിതു വിണിയ¹³⁸ വിറാവ

കോണിയ വൈയ്ത്തവയരിയോ നെല്ലോ;

136. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം പകുതി വീതമേ കാണാവൂ. എങ്കിലും 'മിനി' എന്നു വായിക്കാം. തുടർന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരം തീരെ അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു.

137. അച്ചക്ഷരം ഏഴുതിയിരുന്ന പത്രഭാഗം ദ്രവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അക്ഷരത്തിൽ സകാരമുണ്ടെന്നു തീരുമാനിക്കത്തക്ക രേഖ കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് 'സിന്ധുര' എന്ന വാക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഹിക്കാം = ഗന്ധസിന്ധുരഗതേരസ്യ.

138. 'വി' യോ 'പി' യോ എന്നു സന്ദേഹം തോന്നാം. 'വി' ആയരിക്കണം.

പിച്ഛിനാട്ടിൻ പോക ചര¹³⁹* * *
 *ച്ചുള നിങ്ങൾ നിറുപ്പിച്ചുളവിൽ
¹⁴⁰*ച്ചുളവില്ല നമക്കറിയോന്നാം
 പൊച്ചുളവുഞ്ചതിയും വല്ലേൻ ഞാൻ;
 തുച്ചുളരിപ്പെരുമാ¹⁴¹* * * ററൻ
 പച്ചയളന്നല്ലച്ചുടൻ തരല¹⁴²*
 * * വടിയുമിച്ഛേലയുമൊൻറരെ-
 യച്ചു പെറുൻറതു കച്ചുഞ്ചൊല്ലാം;
 പച്ചെപ്പടമിവ വിച്ചെ¹⁴³* *
 * * * മളുതയ നിന്നെച്ചാൽ
 പത്തച്ചെറ¹⁴⁴ക്കാൺമരിതറിവോർ.
 കമ്പിളി തരക കരുപടമും കൊൾ
 കംപിളി നാടുടയെടികളിരുപ്പാൻ.

139. അടുത്ത അക്ഷരം അപ്യക്തമാണ്. എങ്കിലും 'ക്കി' എന്നായിരിക്കാമെന്നുവരികാം. തുടന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
140. അടുത്തതു് 'ൊ' കാരത്തോടുകൂടിയ ഒരു വ്യഞ്ജനമാണ്. ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'ൊ' എന്നു് വ്യഞ്ജനാക്ഷരംകൂടാതെ സ്വരത്തിന്റെ ചിഹ്നം മാത്രം കാണുന്നുണ്ടു്. (കൊ?)
141. രണ്ടോ മൂന്നോ അക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ ഏകാരചിഹ്നം (ഏ) കാണുന്നുണ്ടു്.
142. അടുത്ത അക്ഷരം ദ്രവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു് 'പ'യോ 'വ'യോ ആയിരിക്കാം.
143. ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
144. 'ക' എന്നും 'ക്ക' എന്നും വായിക്കാം. ഈ അക്ഷരം വെട്ടിയിരിക്കുന്നോ എന്നും സംശയിക്കാവുന്നതാണ്.

കൂവിയൊരെൻപതു നംപി പരൈഞ്ഞതു
 ചെപ്പുനിറത്തിനതയ്നതു പോരും;
 ചെമ്പടമൊട്ടുവരുപടി കൊളേളു—
 നെമ്പ്രാനച്ചിവ ചംപ്രാണിപ്പടി
 നമ്മാണക്കൊട^{145*}ണി കുറെക്കിലു—
 മമ്മാണിക്കി പെറ്റുമാവിത്തന
 ഒപ്പാന്നാരിത്താ പാണ്ടി കൊടുത്തവ
 മീണ്ടു വരിൻറിതു നീണ്ടിതു കാലമി-
 നിക്കൊളെവാരാർ വേണ്ടുകിലിന്ന മ-
 രൈപ്പണമൊഴിവിതു^{146*}ലി മുപ്പല-
 മൊപ്പട വില്ലിതു തപ്പമെന്നകിതു
 ചുക്കൊരു പലമേ വില്ലരുതേറ-
 ചുക്കുരു തരുവൻ തക്കരി തരകില^{147*}-
 പുഴ്ക്കരുമുലമുക്കിരമു കൊൾ
 ചോളത്തരി^{147*}വ വെളൈക്കരി കൊൾ

145. രണ്ടു മാത്രയുള്ള അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. 'മാ' എന്നായിരിക്കാം.

146. രണ്ടക്ഷരം ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു, ഒന്നാമത്തേതു് തിരെയില്ല. രണ്ടാമത്തേതിന്റെ അംശമുണ്ട്. അതു് 'പ്പാ' ആയിരുന്നിരിക്കണം തിപ്പലി എന്നു വായിക്കുന്നതു് പ്രകൃതത്തിന് അനുഗുണമായിരിക്കും.

147. ഒരക്ഷരം തിരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കോ¹⁴⁸* * ഉവിതു നാളെക്കുറവിനി
 മിളകും പൊള്ളകളുരുണിതു
 കളയുന്തമതു തുളനംപിയൊടൊരു
 വ¹⁴⁹*തം പറയെമ്പടും കാംപും
 കാൺപിതു കൊൾകിപ്പട്ടിനി വന്തോലു്
 തോൽക്കും വേണ്ടാ പട്ടുളിനായർ
 പറഞ്ഞതിലൊട്ടൊരു നെട്ടുന്താമാം
 പട്ട¹⁵⁰*രകതിരുവാണ മുതൽപേ-
 രെട്ടരെയെട്ടോ വന്തിയുമൊണ്ടൊരു
 ചെട്ടല്ല ചൊന്നതു പട്ടുട്ടപ്പാൻ
 തരുവൻ, തരലാം കേട്ടോം കാശിതി-
 151ാവി * യിട്ടെ¹⁵²*കൈപണകനോ-
 ടിറയച്ചൊല്ലമാട്ടൊന്നുഹ്മ
 കരേണ ഹിസ്സവഡിസേഹ്മീ

148. രണ്ടക്ഷരം മുഴുവൻ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
149. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ അല്പം രേഖ മാത്രമേ കാണാനുള്ളൂ.
'ള' എന്നാണെന്ന് ഊഹിക്കാം.
150. ഒരുക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
151. അടുത്ത അക്ഷരത്തിലെ ലകാരത്തിന്റെ അംശം കാണാനുണ്ട്.
'ലൈ' എന്നായിരിക്കണം അക്ഷരത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം.
152. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ഉപരിരേഖാംശംമാത്രം കാണാനുണ്ട്.
അതു് ഇന്നതാണെന്നുഹിക്കുവാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. 'ററ'
ആയേക്കാം.

കഹതുഹൻവഹുകെജ്തസണ ദേദ,
 വാരിത്തപ്പന്നീരഡയിദാ
 ഹാവര¹⁵³ * * * * * യ
 പഡണി പുതെ കച വൈത്ത വിവൈകവി-
 (11b)

ലൈക്കയിനെകയിനമഗാ കള്ളി
¹⁵⁴* *രേമക്കിക്കീരേഗുപ് മസ-
 ഹട്ടം വെല്ലം ദേവാ ¹⁵⁵* * * * *
 എസ്സാനെസ്സിതി മലയാളരട¹⁵⁶
 ചോഴിയരാട്ടിരിയർകരുനാടകകട-
 കശകാദികൾ നാനാദേശികൾ
 പേരും വാണിയഭാഷാഭൂഷിത-
 മങ്ങാ¹⁵⁷*യുമഥ കണ്ടു നടന്നാൻ.

-
153. എട്ടൊമ്പതക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെരണ്ടക്ഷരത്തിന് ഇഴകാരസ്വരമുണ്ടെന്ന് അവശിഷ്ടമായ രേഖകൊണ്ടു തീരുമാനിക്കാം.
154. രണ്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
155. എട്ടുപത്തക്ഷരം എഴുതിയിരുന്ന ചൊയുടെ ഭാഗം ഭൂവിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ നാലക്ഷരം 'എല്ലച്ചെണ്ണാ' എന്നു വിഷമിച്ചുവായിക്കാം. അവസാനത്തെ അക്ഷരം 'ഞ്ഞ' ആയിരിക്കാമെന്നും ഉറപ്പിക്കാം.
156. 'ട' കഴിഞ്ഞു 'ർ' എന്നെഴുതിയിട്ട് വെട്ടിയിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു.
 § 'യ' കഴിഞ്ഞു, ല എഴുതി വെട്ടിയിട്ട് ര എന്ന് അതിന്റെ പുറത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
157. അടുത്ത അക്ഷരം കരെ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതു് 'ടി' എന്നായിരിക്കണമെന്ന് ഉറപ്പിക്കാം.

ഗദ്യം 13

പിന്നെയൊട്ടുണ്ടെന്നു ചെൻറവാറേ മുഹൂഃ
 പിന്നലൊട്ടേമുക്കുന്നലൊട്ടേമു
 കാട്ടിയൊട്ടെത്തുണി^{158*} ചുട്ടയും വാങ്ങി^{159*} വ-
 ചുക^{159*} *വച്ചുട്ടിയക്കയ്യമാട്ടിക്കുരെ-
 കിൻറപേയ് പട്ടിനാപോലെ തീത്തൊട്ടുമി-
 ല്ലാത നാണത്തിനാലു വട്ടമേ^{160*} കട്ടമേ
 നികട്ടെപ്പാഴ്കു^{161*} * കട്ടമൊളേളാക്കുൻറ-
 തുത്തൊട്ടവക്കുതുലോം കട്ടമൊണ്ടായ്-
 വരുന്നട്ടമായ് പോയിടം മുട്ടി ചുട്ടിട്ട
 നിൻ^{162*} *ഞ്ചിലു വച്ചാലിറക്കിമെല്ലോ കറു
 പ്ലമമെലിമമേറിക്കെട്ടി പയ്ത്തിനിപ്പറയി
 നിൻ പൊത്തിനില്ല¹⁶³ വെച്ചുത്തനിപ്പോവ

158. 'ചു'യുടെ മുമ്പ് ഓല പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
159. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
160. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ഏകാരചിഹ്നം സ്വപക്ഷമായി കാണാം. തുടർന്നുള്ളത് 'മ' എന്നായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.
161. അടുത്ത അക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ അനുസ്വാരചിഹ്നം കാണാനുണ്ട്.
162. രണ്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിന്റെ അനുസ്വാരചിഹ്നം കാണുന്നതിൽനിന്നും അത് 'ന' എന്നായിരിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കാം.
163. ഈ അക്ഷരം 'ത' തന്നെയായിരിക്കണം. സാധാരണയിൽ നിന്നു് അല്പം ആകൃതി വ്യത്യാസമുണ്ട്.

നീചത്തി നീ മത്തിമിനിനാപോ¹⁶⁴* * *
 മുക്കവരെയുന്തത്തിയേറീട്ടമൊൻറു (12 b)
 നൊൻറിലപോൽ നിളളട്ട യൈച്ചുട്ടനിറച്ചുനി
 യെത്തോട്ടുപോകളളുണിപ്പലയി നിൻപിളള-
 യെപ്പൊമടന്തളളമത്തവിട്ട¹⁶⁵* * * പൊറാ
 മുറിതലേ മറുതലൈച്ചൊൻറിനിചൊല്ലുകിൽ
 ചൊല്ലവൻ തണ്ടമായ്ക്കാണ്ടൊരാഴക്കുകൾ
 തിന്മനലൈത്തണ്ടനായനമുടൈപ്പണ്ടികാ-
 ടിന തുട¹⁶⁶* * * * * ന്റിട്ടവ-
 വെണ്ടിലച്ചിട്ട¹⁶⁷* * * തെല്ലാമുമി-
 ണ്ണാക്കിടന്നോർ ചൊല്ലുക്കണ്ടമേ പാക്കിയം

---

164. രണ്ടോ മൂന്നോ അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അപസാ
 നത്തേതു് പകുതികാണാം. അതു് 'തു' ആണെന്നു് ഏറെക്കുറെ
 തീർച്ചയാക്കാം.

§ രണ്ടാമത്തെ പുളളി എഴുതിയിട്ടു് അതിന്റെ മുകളിൽ 'യ'
 എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

165. നാലക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. 'ടു' വിനെത്തുടൻതളള
 അക്ഷരം 'പെ' എന്നായിരിക്കാം. ഒട്ടവിലത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ
 അനുസ്വാരചിഹ്നം കാണാനുണ്ടു്.

166. നാലഞ്ചക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കണം. ഒട്ടവിലത്തേതിന്റെ. ഇകാര
 ചിഹ്നം കാണാം. ആ അക്ഷരം 'നി' ആയിരിക്കാം.

167. മൂന്നക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒട്ടവിലത്തേതു് 'ണ്ട' എന്നാ
 ളെന്നു് ഹിക്കത്തക്കവണ്ണം രേഖാംശം കാണാം.

കെട്ടുപഴഞ്ചെരിയമെക്കുറഞ്ഞൊരു നീ-

ചോരി¹⁶⁸ * * * * * ഘ്നക്കുടച്ചുറമി നി¹⁶⁹

* * * പോയിടമുക്കുക്കുപ്പട-

മുക്കുനാലുകടിപെറന്നാക്കുറിച്ചിട്ടുനാ

നായ്കിടപ്പുനരിക്കിര കൊടുക്കുപ്പട-

ന്നടുവുവെ¹⁷⁰ * * * * * ടികെടപ്പോയിടാ-

യുക്കെടെൻറിഞ്ഞനേ തെരുവിൽ വയുഞ്ഞൊഴ-

തെത്തക്കുഴാം കണ്ടുവർത്തുപോയാനസൗ.

പദ്യം 13

അഞ്ഞാറിഞ്ഞരിതന്നുകൊൾകുത¹⁷¹ * * * * *

ൻ തരാഞ്ചെമ്മനെ-

ലതന്നാൽ ചോളമളക്കിൽ വാളു തരുവൻ

പുനെലക്കു പുനീനളു;

168. നാലക്ഷരത്തോളം പോയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടവിലഭൃത്തതിന്റെ ആകാര ചിഹ്നം കാണാം.

169. തുടൻ രണ്ടക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'പെ' എന്നാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കാം.

170. ചാല പൊടിത്തു് നാലഞ്ചക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

171. നാലക്ഷരം ചാല ജീർണ്ണിച്ചു് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഒട്ടവിലത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ അല്ലഭാഗവും ഈകാരചിഹ്നവും കാണുന്നുണ്ട്. 'മീ' എന്നോ, 'മി' എന്നോ ആയിരിക്കണം അക്ഷരം ചെമ്മനെൽ എന്നു തുടൻപരുന്ന ഭാഗവുമായി ശബ്ദഭംഗി യോടുള്ള ചേർച്ചയെ പുരസ്കരിച്ചു് 'ചെമ്മീൻതരാം' എന്നു ണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് ഉറപ്പാക്കാം.

വാഴ്ചക്കായ്ക്കു വരാലു, പരലുക്കു പതർ നെ-

ല്ലൊളളാരിതെൻറിഞ്ഞാനേ

മീൻ വില്ല¹⁷²* * * * * ക്കി * * * *

* തുഹലം. (12 b)

ഗദ്യം 14

കരിളോടൊരു പേമുയ്യുണ്ട പിരാ-

നിരുളോടി¹⁷³* * നിറമുള്ളവന-

പ്പരിപാടിതപാദതലാംഗുലിനാ

പരി¹⁷⁴* * * ട്ടയായക കടാ-

വുരുപാട്ടു, നറുന്തയിർവെണ്ണ കവ-

ന്നുരലോട്ടു തളെച്ചതു മീഴ്ത്തുവിര-

ഞ്ഞൊരുപാടി, തമാമരുതിനിടയേ

മുറലാടരമാമണിയോട്ടു നട-

172. അടുത്ത പതിമൂന്നക്ഷരം. പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കു 'ക്കി' എന്നൊരക്ഷരം കഷ്ടിച്ചു കാണാം.

* ഈ യകാരം വെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. 'തുഹലം' എന്നു തുടങ്ങി ഈ അക്ഷരം. വരെ എഴുതിയിരുന്ന പത്രഭാഗം അടന്നിരിക്കുന്നു. 'പേമുല' എന്നായിരിക്കണം പദം.

173. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഇരുളോടി'യെന്നിറമുള്ള എന്നു വായിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു.

174. മൂന്നക്ഷരത്തോളം കാലപൊടിഞ്ഞു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. തുടൻ കാണുന്ന മൂന്നക്ഷരവും (ട്ടയാ) പ്രായേണ പെടിഞ്ഞിരിക്കയാണു്. ഒട്ടുവിലത്തേതു 'ച' ആയിരിക്കാം.

നരയാട കഴുത്തിലുലാവി*¹⁷⁵ര-

പ്രരമോടിയുടൻ വിളയാട്ടമവ-

ജന്മമിടിന കാർക്കശലാചിതർകൺ-

പരകീഴുകിലുന്നിറയാതമുത-

നി¹⁷⁶* *തെലി¹⁷⁷മേച്ചുകളിക്കമ¹⁷⁷ *

* * (ഭ)യാടരവിത്തലമേലിനതാ-

യ്ത്തിത്തനാടകമാടിന കോവലർകോ-

നന്മൾ പാടിന വണ്ടു തുഴാമുടിയ-

നന്മ¹⁷⁸ * *നകോയിലി¹⁷⁹മനോജ്ഞത¹⁷⁹ *

* *നാടകചാലദശായമയാൽ.

ഗദ്യം 15

പെയ്യും കരുമുകിലിരിശ്നിര നീല-

മ്മയ്യെൻറിവകളൊടിയലിന കാന്തിം-

175. അടുത്ത അക്ഷരം പ്രാണി ഇരയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു് 'നൊ' ആയിരിക്കാം.

176. രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ ഐകാരചി ഹ്നം (ഹെ) കാണുന്നുണ്ടു്.

177. അടുത്ത രണ്ടുമുന്നക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

178. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം ഏഴുതിയിരുന്ന പരമാഗം ഭൂവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. 'മരുവിടിന' എന്നാകാം.

179. രണ്ടാമുന്നോ അക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

180 *പയ്യം കരകലിതാസിഹതാസുര-
 യു¹⁸¹ *ശ്രീയില് വീരത്തെ മരാണാ-
 മെയ്യും കണ ചില ചിലയൊട്ട ദധത-
 ബെയ്യും മൃഗയാവിഹരണ¹⁸² ചതുര-
 ഞെയ്യ¹⁸³ ** ന മണിഭൂഷണരചിരം (13 a)
 കായയുച്ഛലരണികഴല് മകുടോജ്വല-
 മെയ്യും പുടയവനുരുവെരി ചെയ്യ-
 ഞയ്യ നിരീകിലുമുലകടയോനം

180. 'പ' യുടെ മുമ്പിൽ ഓല ഭൂവിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. എങ്കാര ചിഹ്നം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കാം.

181. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ആദിഭാഗം മാത്രമേ കാണാവൂ. ബാക്കി പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. കാണാവുന്ന രേഖയനുസരിച്ച് അത് 'യ്യ' എന്നാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. 'യ്യം' എന്ന് ഇതിനു മുമ്പും പിമ്പും ആവർത്തിച്ചു കാണുന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി നോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെയും 'യ്യം' എന്നായിരിക്കാനാണ് ഇടയുള്ളത്. ഇതിനടുത്തുള്ള ഒരക്ഷരം തീരെ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അത് 'വ' ആയിരിക്കുമോ?

182. വിഹരണ എന്നു കഴിഞ്ഞു 'ശീല' എന്നെഴുതി വെട്ടിയിരിക്കുന്നു.

183. ഓല അല്പം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'യ്യ' സ്തംഭശേഷം അനുസ്വാര ചിഹ്നം ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൂടാതെ ഒരക്ഷരം കൂടി നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്.

വയുന്നിവിചമ¹⁸⁴ * * * * *

* * * തിരുമകനൈ മനോഹര-

മയ്യങ്കോവിലിലവിടെ വിളങ്ങി-

ൻറയുൻ തിരുവടിതന്നെയുമമ്പൊട്ട

കയ്യും കൂപ്പിയവമ്പുനരവൾത-

മ്പൊയ്യറൊകി¹⁸⁵ * * * * *ാൽ.

പദ്യം 14

അവനളകയുമെല്ലാ¹⁸⁶ ● ● ●ാൻ കണ്ട കണ്ണി-

ന്നപീച പെരുക വിചൈച്ചക്കാപ്പദം ഭൂതിസാരെ

അനുപമരൂപി കണ്ടാനച്ചിയാരു¹⁸⁷ ● ● ●

ഭവനമതിമനോജ്ഞം ഭാന¹⁸⁸ ● ● ബിമാടം.

184. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരത്തിന്റെ അല്പംഭാഗം വിതം കാണാം. അവ 'ഉന്ന' എന്നാണെന്നു് അനുമാനിക്കാം. തുടർന്നുള്ള അഞ്ചാക്ഷരം പൊടിവുനിമിത്തം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

185. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ അംശം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് 'യ' ആണെന്നു് ഹരിക്കാം. ഇതിനെത്തുടർന്നുള്ള മൂന്നു നാലക്ഷരങ്ങളോളം ഓലപൊടിഞ്ഞു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

186. രണ്ടുമുന്നക്ഷരം പൊടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു.

187. അടുത്ത മുന്നക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ (ഉ)ണ്ണിയച്ചി' എന്നായിരിക്കണം.

188. രണ്ടക്ഷരം കാണാനില്ല ആദ്യത്തേതു് 'മ' ആയിരിക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ 'ഭാനമച്ചുംബിമാടം' എന്നു വായിക്കാം.

നൂറ് 16

വല്ലരിയിൽ കൃതസല്ലപിതം കിളി-
 വല്ലഭയാസഹ കിഞ്ചന കൊത്തിന
 പല്ലവകമ്പനവെല്ലി¹⁸⁹ • • • •
 ഹല്ലമലർപ്പൊടിമെല്ലൊഴുകുമധു
 കംകുചകേസരസങ്കലിതസ്ഥിതി
 കംകുമെന്നും കരൽകൊണ്ടുമരിണ്ടളി
 മംകയർകൊ¹⁹⁰ • • • • ഭിശംകിത-
 മെങ്കലിതാഭിരിലംകുമിളംകൊടി
 തൊത്തു മുഴുത്തതിൽ മെത്തതാച് മെത്തന
 മത്തമധുപ്രതമൊത്ത പിടൈക്കു കൊ-
 ടുത്തു ഗളി¹⁹¹ • • • • • • • •
 • • • ടുത്തു കിടപ്പുതൊരുത്തിരി; (13 b)
 നാകമരദൃതിനാകമരഞ്ചില
 നാകമണഞ്ഞണിചന്ദനനന്മലർ-

---

189. അഞ്ചു മാത്രകളുള്ള അക്ഷരം, ചാല ഭൂവിഷ്ണു നഷ്ടപെട്ടിരിക്കുന്നു.

190. അടുത്ത മൂന്നു നാലക്ഷരം എഴുതിയിരുന്ന ചാലയുടെ ഭാഗം ജീർണ്ണിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

191. അടുത്ത അക്ഷരത്തെന്റെ എകാരചിഹ്നവും വ്യഞ്ജനത്തിന്റെ ആദ്യംഗവും കാണാനുണ്ട്. അതു 'തെ' എന്നായിരിക്കാം. തുടന്ന് ഏതാനും അക്ഷരങ്ങൾ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

192 കാകിൽ കളകണിതാക്ഷമീടിന
 കാക്ഷലയോടു കലാവിവ¹⁰³* * *
 *തമലർച്ചന ചുംബികതംകയിൽ-
 മാതർകുഴറുന്ന ഗീതഹൃതശ്രുതി
 മാതവിമാലതിജാതിസങ്കേതകി
 പാതിരി താതിരി വീതിയൊരുത്തി;
 194* *ലർവെള്ളിവിതാനവിരാജിത-
 195* * *രായ തടിച്കപിലാകൃതി
 വണ്ടിനമെങ്ങുമിരിണ്ടതു കണ്ടിരിൾ
 കൊണ്ടലിത്തൻറു നടംപ¹⁹⁶* * *

192. കാകിൽ = കാവിൽ.

193. ആറു മാത്രയുള്ള അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഒടുവില
 ഭേതത്ത് 'ച' ആയിരിക്കണം.

194 രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഒടുവിലത്തേത് 'മ' എന്നാ
 ണെന്ന് അനുമാനിക്കാം.

195. മൂന്നക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേത് 'ണ്ട' ആയി
 രിക്കണം എന്ന് അവശിഷ്ടരേഖാംശംകൊണ്ട് ഊഹിക്കാം.
 രണ്ടാമത്തേതിൽ 'ഗ' കാരമുണ്ടെന്ന് അവശേഷിച്ച രേഖ സൂചി
 പ്പിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തേത് ഇകാര ചിഹ്നമുള്ളതായിരിക്കാ
 മെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ആകെ കൂടി അലോചിക്കുമ്പോൾ
 തങ്ങളിൽ (തൺ + തളിർ) എന്നായിരിക്കണമെന്ന് ഊഹിക്കാം.

196. ആറുമാത്രയുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ഓല പൊടിഞ്ഞു ലോപിച്ചു
 പോയിരിക്കുന്നു.

പുന്നനുംപൊടിതന്നി⁹⁷ * * * ര
 പൊന്നിറമായി പുന്നവഷപ്പദ-
 മിന്നവനെന്നമതൊൻററിയൊത്തുട-
 നിന്നിയ ഭൃഗി പി⁹⁸ * * * രത്തിരി;
 അൻറലരിൻറല⁹⁹ * * * തടഞ്ഞതി-
 ലൊൻറപടിൻറ സുഗന്ധഭരാഗതി
 തെൻറലിഴന്നറി വരിൻറമെമ്പി²⁰⁰ *
 നിൻറമുരൻറ ശി²⁰¹ * * * *ൻറാലി
 ചെംപൊന്നിതെൻറ പുലംപുമരംപൊട്ട
 ചെണ്ണപകമണ്ണിന കൊപൊടൊഴം പുല-
 മന്യ വരം പരിശാം പല തണ്ണപക-

197. മൂന്നക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.
198. നാലുമാത്രയുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞുപോയി.
199. അട്ടത്ത രണ്ടക്ഷരം ദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിന്റെ അംശം കാണുന്നതിൽനിന്നും അത് 'ൻറ' ആണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാം. 'അലരെൻറ' എന്നു വായിക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കും.
200. വൃത്തം നോക്കുമ്പോൾ 'മ്പി' എന്നായിരിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരുക്ഷരം വിട്ടുപോയതാവാനും ഇടയുണ്ട്.
201. അട്ടത്ത മൂന്നാലക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിനു ദീർഘമായ ഇകാരസ്വരമുണ്ട്. 'ശിലീമുഖ' എന്നായിരിക്കാം പദം.

മിമ്പയ²⁰²* * * * * മൊരുത്തിരി, (14 a)

അച്ചുവതിപ്പമിലാതിരുതേനില്നി

രംപരണിതമായ് പ്പെരുകാത്തിയിലി-

ത്തഞ്ചിപ്പരദ്രുമരോഹിണിമാരായ്

മേവുകചമകയിരഞ്ഞിപ്പുവിൽ

പ്രാപ്യ²⁰³* *തിരസഞ്ചിരമെൻറു നീ-

നൈക്കുരുതാത ലതാനാമാതിര

പുണർതങ്ങളിലാല്ക്കാന്തജനേന ച

പുയന്ത്യഃ പൊടിമഞ്ഞൾമനോജ്ഞം

ഭ്രമരാംഗനമാർ ചേർവട²⁰⁴* രടം.

ചെററിചെറിവു²⁰⁵* *യഞ്ചിത-

202. നാലഞ്ചെക്കുരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'നി' ആണെന്നുതോന്നുന്നു. അതിന്റെ രേഖ അല്പം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടു്.

203. രണ്ടെക്കുരം ചാല ജീർണ്ണിച്ചു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഒട്ടവിലത്തേതിൽ ആകാരസ്വരമുണ്ടു്.

204. അടുത്ത ഒരുക്കുരം ജീർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. ഏകാരചിഹ്നത്തിന്റെ അംശവും ആകാരചിഹ്നവും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടു്. അക്കുരം 'മൊ' എന്നായിരിക്കണം.

205. അടുത്ത അക്കുരത്തിന്റെ അംശം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതു് ററ എന്നായിരിക്കണം. രണ്ടോ മൂന്നോ അക്കുരങ്ങൾ ഭൂവിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടു്. ഒട്ടവിലത്തേതിന്റെ ഇകാരസ്വരചിഹ്നം സ്വപ്നമായിക്കാണാം. മുമ്പു് പുയത്തിന്റേയും പിമ്പു് മകത്തിന്റേയും പേർ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതോക്കുപോൾ ഈ ഭാഗത്തു് ആയിലുത്തിന്റെ പേർ ഉണ്ടായിരിക്കുവാനിടയുണ്ടെന്നു് ഊഹിക്കാം. 'ആയിലിയഞ്ചിതമായ്'എന്നു് ആയിരിക്കാം.

മായ്കമേല്പും രഥംഗതമിരി-
 ഉാലുക്കൈരത്തംബിന പോലുക-
 ചിത്തിരളഞ്ചോതിമരാത്തവിശാ
 ഖ206* * * വ മഹാനിഴലഞ്ചിത-
 മവി207* * * * * കേട്ടാ-
 ലധികശ്രവണ208 സുഖത്തിന്മുല-
 നെ,ളിവിനിമുത്തര209 കളമൊഴികളജ.
 ചാ.മയ്യരത്താമ്രോഷ്ഠീനാ-
 ന്നി210* * * ഷ്ഠപദം ദീപ്താ-
 വിട്ടമിദഞ്ച ഭോദിവി കിമവി വി-
 ദൈക്കം കിസലയകുറം കവിക,ള-
 തംപുരാടത്താറകളച്ചയ-

206. രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

207. അഞ്ചാക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ ഐകാരചിഹ്നം കാണാൻ. അതു്, ടൈ എന്നായിരിക്കാം.

208. ഇതു മുതൽ നഷ്ടങ്ങളുടെ ക്രമം പാലിച്ചു കാണുന്നില്ല.

209. ഉത്തരം = ഉത്രാടം.

210. അവസാനത്തിൽ ദീർഘാകാരചിഹ്നം (ാ) മാത്രം കാണാൻ. പുത്തട്ടാതിയേയും ഉത്രാതിയേയും കുറിക്കുന്ന പ്രോഷ്ഠപദം എന്ന പദം ഇവിടെ ഭംഗ്യന്തരേണമെഴിപ്പിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.

211 തംഭുവിളങ്ങുമഗാനാമ്മലർ ത-
 നിര212* *നാലഭിരാമനെച്ചുപൊ-
 ലിത്തൊപ്പച്ചില കാണായ്ക്കാന്ത-
 മൂക്കും കനിയായ്മിക്ത213* *പുത-
 കനവാഭാവിഭവം ഗമിതം
 കോലമലക്കുഴല്മധുകരജാ214*

* *നാമളമധുരതയുണ്ടാ-

14

മുകവാതിരുവാ വിഭൂമലസിതം
 കൈവല്യാഹിതഭാളികുചാധ്യം
 കൊടിയിടെ വടിവുദരാനിതശോഭിത-
 മേഘമിടം പ 215* * * * * കിയ
 തുടയതിനാലപി ഭാഗേനാപ്തം

211. ഇവിടെ 'ഉച്ചതയംഭു' എന്നായിരിക്കുവാനാണിടയുള്ളതു്. ചതയനക്ഷത്രത്തിന്റെ പേർ ഇവിടെ വതത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം.
212. രണ്ടുമാത്രയുള്ള രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.
213. രണ്ടക്ഷരം എഴുതാനുള്ള സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നു.
214. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരം ഓലയിലെ പൊടിവുന്നിമിത്തം നഷ്ടമായരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'ലം' എന്നായിരിക്കണം. അനുസ്വാർ ചിഹ്നം കാണുന്നുണ്ടു്.
215. അടുത്ത അഞ്ചക്ഷരം ദ്രവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്നെണ്ണത്തിന്റെ അംശം കാണുന്നുണ്ടു്. ആ ഭാഗം (പ) ഉരയ എന്നു കഷ്ടിച്ചുവായിക്കാം.

പാദപരാജിതതണുശോകദ-

ലോജപലമവിടയകംപൂർണ്ണമു-

മവർത്തനംഗം കണ്ട കണ²¹⁶ * *

കാമാന്യമയം നന്ദനന്യദര-

മുദ്യനഞ്ച സ കണ്ടാനേവം.²¹⁷

പദ്യം 15

കപചിലംകോലം പോലേ മഹിതമണിമാടാ-

വിലസിതം

പെരുഞ്ചെ²¹⁸ * * ലേ പെരിയ കുവള²¹⁹ * * *

ഉവത്

216. രണ്ടക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. 'കണക്കം' എന്നോ മറ്റോ ആണെന്നു തൽക്കാലം വിചാരിക്കാം.

217. രേവതിനക്ഷത്രത്തിന്റെ പേരുമാത്രം ഈ വർണ്ണനയിൽ കണ്ടുതുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

218. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിൽ 'ല്ല' എന്ന കൂട്ടക്ഷരം ഉണ്ടെന്നു തീർച്ചയാക്കത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ രേഖ കാണാനുണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ഒടുവിലുള്ള(ാ) എന്ന ചിഹ്നവും കാണാം. പെരുഞ്ചെല്ലർ പോലേ എന്നായിരിക്കണമെന്ന് അനുമാനിക്കാം. കോലം = കോലത്തുനാട്. പെരുഞ്ചെല്ലർ = വടക്കേ മലയാളത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസിദ്ധക്ഷേത്രം.

219. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ എകാദ ചിഹ്നം കാണാനുണ്ട്. ഈ ഭാഗം 'കുവളശ്രേണിമളവത്' എന്നോ മറ്റോ ആയിരിക്കാം.

കൊടുങ്ങാല്ലൂർപോലേ വളർകുതളിയാൽ

മിക്കപൈതമ

ചുഴൻറും കണ്ടാ²²⁰നവനവ²²¹*ട കോയിലതുലം.

പദ്യം 6

പാലാശാളീതാഗീതാത്മാ

പാലാശാളീഭാഗോന്യസ്തി-

മ്പാലാശാളീകൈകീരാഭൂ-

പാലാശാളീഡാഭാ²²²*ശാഭീ

ഗദ്യം 17

മുത്തണി പന്തലിലുറ്റിനി ശോഭാ-

മഞ്ഞായറു പകലുദിതനിലാവിദ-

മെൻറുള്ളോരു മതികളയാതേ

(15 a)

220. വൃത്തനിബന്ധനപ്രകാരം 'ന' ഗുരുവായിരിക്കണം. ഈ അവസാനപാദത്തിൽ ഒരക്ഷരത്തിന്റെ കുറവുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങൾ അനുസരിച്ച് 'കണ്ടാനങ്ങവൻ' എന്നോ മറ്റോ ആയിരിക്കണം ശരിയായ പാദം.

221. ഒരക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. അടുത്തതു 'ട' ഗുർവക്ഷരമായിരിക്കേണ്ടതു് അനുപേക്ഷണീയമാണ്. 'അവനവളുടേകോയിലതുലം' എന്നു വായിക്കുന്നതു തെറ്റാകുവാനിടയില്ല.

22.2 കാല പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു

പാലാശാളീഡാഭാശോഭീ' എന്നായിരിക്കാം.

പാലെൻറപി ച നിനെ²²³ * * * *
 ചെച്ചാ ഹിളിയുഞ്ചേർവടമൊരടം;
 കേൾപ്പതനല്പര ²²⁴* ഞെവിയാഴര-
 വെൻറ തളുകി²²⁵ നകൂടിനരസിങ്കം,
 വിലസിത വെള്ളി ച നിലയമൊരു ²²⁶* *
 * ക്കാർകാല ²²⁷* * * * *
 * * സിജശരദാമാലംകാരം
 ഹേമന്തങ്ങിന മണിരാശിശിര-
 സ്ഫുടിതചിമാടന്തനില വസന്തം,
 ശുക്രശുചിസ്മിതമാസം ഗേനവ-
 ധുജനമനിശം * * * * * ²²⁸

223. നാലക്ഷരം പൊടിഞ്ഞു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.
224. രക്ഷരം വിട്ടു കാണുന്നു. 'സ' ആയിരിക്കാം.
225. 'ത്തി' എന്നും ഈ അക്ഷരം കഷ്ടിച്ചു വായിക്കാം.
226. തുടൻ മൂന്നക്ഷരം ജിണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ കുറച്ചഭാഗം കാണാനുണ്ട്. അവ 'ത്തിരി' എന്നായിരിക്കണം. മൂന്നാമത്തേത് തീരെ അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. വണ്ണനയിൽ ആഴ്ചകളുടെ പേരുകൾ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.
227. ഏഴക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അവയിൽ അവസാനത്തെ രണ്ടക്ഷരം 'സര' എന്നായിരിക്കാം.
228. ഏഴക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ അല്പം രേഖ കാണാനുണ്ട്. അത് 'നോ' എന്നായിരിക്കാം. അടുത്ത അക്ഷരം 'കി' എന്നോ മറ്റോ ആയിരിക്കാമെന്നും ഈ ഫിരിക്കാം. ഈ നഷ്ടപ്പെട്ട ഭാഗത്തു വർഷകാലത്തിന്റെ പേര് നിഗൂഢനം ചെയ്തിരിക്കുന്നിരിക്കാം.

* * വിചിത്രഭിത്തിവിരാജിപ്പു-
 രം 229 * * * വിത്താഡ്യന്നൻറും
 കേട്ടവിഷയമാം കേമനിവാസ-
 ന്ന ചിലരാടി വിളങ്ങിന നർത്തന-
 ൾ 230 * * * * * രയം
 കഹചിന്ദുവിന യുനോ മഞ്ഞൾപ്പ-
 രട്ടാത്താധികമവൈപ്പിയലിൻററി-
 യൊപ്പിന കുറിയൊട്ടുകാർകിൽകൊണ്ടുപു-
 ക 231 * * * * * 232 ത്തിലയാകിയൊ-
 രായില്ലാമിനിമാരഴിപ്പുറുകി-
 ഒന്നമനോഹര തേക്കാല്ലൊന്മയ-
 മായിന ചാരുചുവപ്പങ്ങിനിയനി-
 233 * * * * * പ്രതിപദ-

-
229. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ
 ഏകാരചിഹ്നം കാണുന്നുണ്ട്.
230. അഞ്ചാക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'ല' എന്നാ
 യിരിക്കണം.
231. ഏഴക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ ഏകാര
 ചിഹ്നവും അവസാനത്തേതിന്റെ ആകാരചിഹ്നവും കാണുന്നുണ്ട്.
232. ഈ അക്ഷരത്തിന്റെ പുറത്തു് വീണ്ടും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതു
 കൊണ്ടു് അക്ഷരം ഇന്നതാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ വിഷ
 മമാണു്.
233. ഏഴെട്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിന്റെ ഏകാര
 ചിഹ്നവും ഒട്ടവിലത്തേതിന്റെ അനുസാരചിഹ്നവും
 കാണുന്നുണ്ട്.

സേവാഭാജാം സസവിശ്രുതിയാ
 കനകവിശേഷഭൃതിമരീചികലാ-
 പഞ്ചമി കത്തത്തമി²³⁴തക്കരലം-
 കയർ കൺപലവ²³⁵* * * * * (15 b)
 * * * * * ദശമീതു-
 ന്വിവേകാദശിവോക്തിവിമിശ്രം
 വിടനിവഹാനാമുനളനായിന
 സദാദശിവ²³⁶* * * * *
 * * * * * ലബോധകി²³⁷വാ
 വെന്റൻ ചുതിഹ നിനെയീതെന്ന-
 ബൃതാളിപുതം വേറൊരുപക്ക-

234. അത്തമി = അഷ്ടമി

235. പതിനൂന്നക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗത്ത് നവ മിതിമി പരാമുഷ്ടമായിരുന്നിരിക്കണം.

236. പതിനൊന്നക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അടുത്ത രണ്ടക്ഷരത്തിന്റെ അംശം കാണാമെങ്കിലും എന്താണെന്നു തീർച്ചയാക്കുവാൻ വിഷമമാകുന്നു. ആദ്യത്തേത് 'ന' ആയിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് ഉകാരമുള്ള ഒരുക്ഷരമായിരിക്കണം. രേഫപുമാകാം. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരം 'യേതയ' എന്നാണെന്നു ഫലിക്കാം. ബാക്കി, ഒട്ടുവിലത്തെ ആകാരചിഹ്നം മൊഴിച്ചു് ഒന്നും കാണുവാനില്ല.

237. ദിതീയ, ചതുർത്ഥി തുടങ്ങിയ ചില തിഥികൾ കവി വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അതോ ഈ തിഥികളുള്ളഭാഗം ഗ്രന്ഥത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ?

നീലക്കല്പമതിലിരിൾ നിരൈച്ചററി-

ചി²³⁸ * * * * * ലമുൻ

നീലച്ചേലകിടന്നേതെൻറ

²³⁹ മാലൈക്കുഴലികൾ തൊഴുവടമൊരിടം;

മാണിക്കോളുലമാളികകണ്ടേ

²⁴⁰ * * * * * സന്ധ്യാസമയ-

ന്നാണിപ്പോ²⁴¹ * * * ശിഞ്ഞഭിസാരികൾ

കാണപ്പകലേ പോമടമൊരിടം;

പകഴമഹാമണിമണ്ഡ²⁴² * * * *

* * ലർമാമുഖകമലഞ്ചെങ്ങ

പ്രകടിതചീററമിതെൻറാരുഭീത്യാ

മുക്കളിതതരനതകാമുക²⁴³ ബ്രഹ്മം;

മല്ലപ്പന്തിളമുലമാർമ ²⁴⁴ * *

238. ഏഴക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

239. ഈ അക്ഷരത്തിന്റെ മുകളിലത്തെ അംശമേ കാണാവൂ.

240. ആറക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

241. രണ്ടുമുന്നക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'നാണിപ്പോട്ടമൊഴിഞ്ഞഭി സാരികൾ' എന്നോമറ്റൊ ആയിരിക്കാം.

242. അഞ്ചാക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

243. ബ്രഹ്മം = വൃന്ദം.

244. ഏഴെട്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടെണ്ണം 'റവ' എന്നാണോ എന്നു സംശയിക്കത്തക്കവണ്ണം രേഖാശം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

* * * * * വാമ്പോലേ

ഹുല്ലപ്പുന്തിനറുതൊത്തിലകു-

മ്മുല്ലെപ്പുന്തലലംകൃതകോണ-

ന്നാമ്നാതിയമാനല്ലുരവി

കുതിരൂതംകളമൊഴി²⁴⁵ * * *

* * * വരഭയമാകിലുമുച്ചെ:

കൊലയപ്പടയാല ക്രാന്തനിലം: (16 a)

മണിമയമാകിലുമെംങും കുഹചി-

നിശ്രിതമരതകകാന്തദാരം;

വൈരവിനിർമ്മിതമപിച സ്തിഗ്ദ്ധം

ഗോ²⁴⁶ മേതകമാം ഗോമേതകമാ-

ല്ലമകളംകം പൂമകളംകം

പേടി പെരുക്കമരക്കരൊടെൻറു

കൂടിയിരക്ക പൊറുക്കുതാത്തു-

ന്നാടുതനക്കൊരലംകൃിയയായിന

ലങ്കയിതെ²⁴⁷ * പിങ്കേൾപളമളവ-

245. അഞ്ചാറക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

246. 'അപിചസ്തിഗ്ദ്ധം ഗോ' ഈഭാഗം ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന പത്രാംശം വളരെ ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

247. അടുത്ത അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു് ന്റെ എന്നായിരിക്കണം.

ററട്ടുതമവനവൾ കോയിലകംപു—
 ക്കിട്ടശമവനിസാരമശേഷ-
 മപശ്യത്.

പ്രദം 17

നാനാവിധാനവിടെ നാണമൊഴി^{248*} സഭ്യ-
 പ്ലാട്ടിനു ²⁴⁹ ** പരിതഃ കിഴയിനറ ലോകാൻ
 ഈടിൻറ ജാളുവിവശാനനുവേലമിതം
 ക²⁵⁰ * ാനസൗ കടലിലെത്തീരയോടു²⁵¹

തുല്യാം-(?)

ഗദ്യം 18

കാഷ്ടതപ്പിട്ടു കസ്തുരികാമത്തളം
 തേച്ചു ചന്ദനമകിലുപ്രഭൃതിക്കമ്മന്നമാ-

-
248. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ . അധോഭാഗം മാത്രമേ കാണാനുള്ളൂ.
 അത് 'ത്ത' എന്നാണെന്നുവേണം ഊഹിക്കുവാൻ.
249. ഇവിടെ രണ്ടുക്കൾ എഴുതാനുള്ള സ്ഥലം കാലയിൽ വിട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അക്ഷരഭന്ദം, ഖന്ന ചേർന്നു എന്നുവെല്ലാത്ത ആയിരിക്കണം.
250. ഒരുക്കൾ. പ്രായേണ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അത് ഞാ ആയിരിക്കണം.
251. തുല്യാം എന്നത് തുല്യാൻ എന്നു തിരുത്തേണ്ടതാണ്.

റൂർജ്ജിതം ഗന്ധമുണ്ടാ²⁵² യെല്ലാടമം.
 കാഴ്ചയിലുപരില ²⁵³പുയംബാകൃതിം ബിഭ്രതോ
 വാഴ്ക്ക മിക്കവരൾനായ്ക്കരായ്ചിലരതി-
 ല്ലാക്കു വീയില്ലിളിക്കത്തിദാരിതകളി-
 ക്കാക്കു പോരു²⁵⁴ ** രുപ്പരസമ്മിശ്രിത- (18 b)
 നോക്കുപേറുയെ വെറില കവിൾപാകമായ്
 പാകമു പണമുമച്ചുനികഞ്ചിലയാ-
 ലാകലമ്മടിയഴിഞ്ഞതു തടഞ്ഞാനവാ-
 നോതിരസ്സുരിതരെ²⁵⁵ * * * * *
 മാതരെയ് പ്രതിമരുട്ടായഡംഭോജ്ജിലാ;
 പ്രാതരാശ്വപ്രിയാ പരിമിതാതേന്ദന കൂ-
 റുടയ വാണിയജനാൻ പരിജന ²⁵⁶ * * * *

-
252. ഒരക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതു് 'ക' ആയിരിക്കണം.
 253. പുയംബം, ഭുജംഗത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണം.
 254. അടുത്ത അക്ഷരം തീരെ ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും 'മ' ആണെന്നുഹിക്കാം. ഇതിനെത്തുടർന്നുള്ള അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അതു് 'ക്ക' ആയിരിക്കാം.
 255. രണ്ടക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യശ്ലോകത്തിന്റെ ഐകാരചിഹ്നം കാണാം. രണ്ടാമത്തേതു് തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗം 'കൈകാട്ടി' എന്നായിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്.
 256. ചില ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ 'വാണിയജനാൻ' എന്ന കാണുന്നതിനാൽ 'പരിജനാൻ' എന്നായിരിക്കണം അനന്തരഭാഗമെന്നു ഊഹിക്കാം.

257 * * * * * യിത്ഥാത്ര ഗത്വാ തത്ത്വ-

258 ഞ്ഞ * പാശൈക്ക പോവാൻ നിനച്ചാലുമി

ഞ്ഞാണ്ടിവായാശകൊണ്ടുതു പോവാനും

പണ്ടു 259 * യ്ശളനുടേ കൊണ്ടകാശായി 260 *

കണ്ടദേശത്തു പോയ് വേശകൾക്കീശീനേൻ.

നോക്കുമുണ്ടിക്കുപോക്കുന്നമേവേണ്ടുമെ-

ൻറക്കിടക്കെക്കുവ 261 * നെമിഞ്ചിച്ചവ-

ന്നക്കിയോടേ കിടന്നച്ചിയാർ മകൾതുലോ-

മച്ചുമിഞ്ചിച്ചവാറഴകതെങ്ങൾക്കതാ-

നച്ചമാകിൻറു തൊച്ചത്തുമുത്താടിനാൾ;

257. തുടൻള്ള അക്ഷരം 'ക' ആയിരിക്കാം.

258. അടുത്ത അക്ഷരം ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇകാരത്തിന്റെ വള്ളി കാണാം. പ്രാസക്രമം നോക്കുമ്പോൾ 'ണ്ടി' എന്നാണെന്നു ഊഹിക്കാം.

259. അടുത്ത അക്ഷരം ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യമുള്ള ഏകാരചിഹ്നം അവ്യക്തമായിക്കാണാം. ഒട്ടുവിലുള്ള ആകാരചിഹ്നം സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ അക്ഷരം പോ എന്നായിരിക്കാം.

260. അനുസാരചിഹ്നം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ അക്ഷരം 'രം' എന്നായിരിക്കണം.

261. ഒരക്ഷരം കറെ ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതു 'നെ' ആണെന്നു ഏറെക്കറെ തീർച്ചയാക്കാം.

പാക്കൗർക്കൊണ്ടതില്ലോ²⁶² * * * രുക്കുരയം
 ചോനക്കുതിര ചോണാട്ടുവിററാലുനമ-
 ഷാനയ ചൂടനിരണ്ടായിരം കിട്ടുമി- 17(a)
 ന്റാനവിററാലുമെണ്ണായിരംകിട്ടലാ.
 ഞ്ഞാവക്കിലൊരു വരും വരുത്ത-
 ലിവൾക്കുശ്രീപൊന്നതുതരാമ്മിശ്രീവേണ്ടകി-
 ല്ലരണായിലുനിന്ദൂർകായട്ടമാണികൾ പിണ്-
 ന്നമ്മെ നിന്ദിപ്പതോ ഞ്ഞംഭൾ പട്ടന²⁶³ * *
 * * * * * * * കുപ്പമാർ
 കളളർപളളക്കുറിചിപ്പടിക്ക്ക്കളളിമാർ
കൊല്ലമും പുക്കു കൊല്ലാപുരം പൂകിലു-
ന്നല്ല കർപ്പൂരമെല്ലാമുടൻ വില്ലലാം;
 വല്ലഭൻ തങ്കടക്കത്തിലൊ²⁶⁴ * * *

262. തുടൻ രണ്ടക്കരം ജിണ്ണുപ്രായമായിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'പു' എന്ന പലകത്തോട്ടുചുടിയ ഒരു കൂട്ടക്കുരമാണു് എന്നു രേഖ കൊണ്ടു് ഉറപ്പിക്കാം. രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ആകാരചിഹ്നം അവ ശേഷിക്കുന്നുണ്ടു്.
263. ഏതാനും അക്ഷരങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'വ' ആണെന്നുപറക്കാം. അടുത്ത അക്ഷരത്തിനു് ആകാരചിഹ്നമുണ്ടു്. മൂന്നാമത്തേതു് 'നൊ' ആണോ എന്നു സംശയിക്കാം. ബാക്കി അക്ഷരങ്ങളുടെ യാതൊരംശവും കാണുന്നില്ല.
264. മൂന്നക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

വല്ലതാകെൻറു പൊയ്ക്കാൾകിലുന്താ 265* രം
 പലിശയച്ചേ കൊളാം പിശകമില്ലതിലുന്തം-
 കരസനിന്നാൾ വിളിപ്പിച്ചുവിട്ടാനതും
 വിരസമെ 266* * * ശിഞ്ഞൻ മടിച്ചിട്ടു ഞാൻ
 പിഞ്ജളന്നു 267* യം വന്നുപോമാന വി-
 ററച്ചിനിപ്പോത്തരാതൊഴികിലോ വളയപ
ട്ടനമരക്കചമെല്ലാം വിട്ടുകിലും വ 268* * *
 * * * പാന്നിവൾക്കെട്ടുതു ഞാൻ നേട്ടവാൻ
 വിട്ടു നെല്വിയമിവൾക്കുചുറ്റിച്ചു നെ-
 ല്വായിലുവീട്ടളവു പോകിൻറുതുണ്ടായിനാ.
 ക്കുണ്ടപണ്ടിച്ചരക്കുണ്ടു 269* * * *

265. അടുത്ത അക്ഷരം തീരെ ഭൂവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അതു 'യി' എന്നായിരിക്കണം.
266. ശബ്ദമുനക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു 'ൻറി' ആണെന്നു ഹരിക്കാം.
267. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ആദ്യംശവും അവസാനത്തെ അനുസ്വാരചിഹ്നവും കാണാനുള്ള.
268. നാലഞ്ചക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു 'ള' ആണെന്നു തോന്നുന്നു.
269. നാലക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിലെ ഏകാര ചിഹ്നവും 'പ' യുടെ അംശവും കാണാനുണ്ടു്.

പ്രാണിയങ്കോട്ടയിൽ കണ്ടുപോന്നാനിവൻ;
 തുചെമ്പട്ടമപ്പട്ടളിക്കുറയും
 മാന്തളിർപ്പട്ട വെൺപട്ട ചെംപട്ടിനം
 നീലകണ്ടനളമേറത്തരാമ 270 * *
 * * * * * * * * * * ലുമി-
 ന്നണ്ണിയച്ചിക്ക നാം കണ്ണിലുനാറിൻറുതി- (17 b)
 ലണ്ണയായിട്ടുതാൻറുമെൻറിത്തനേ

പദ്യം 18

ആ ധംബരം പൊഴിയുമാകൃതിവേഷഭാഷാ-
 271 * * * * * * * * * * മാണാൻ
 കണ്ടാനസൗ കനകമിന്നൊളിയായ് വിളംബി-
 വന്നാസ്ഥിതാനവിടെ വാണിയവിപ്രലോകാൻ

ഗദ്യം 19

അഞ്ചുനരാജൻമഷിയും 272 * * * *

270. പതിനൊന്നക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
271. പന്ത്രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.
272. അടുത്ത നാലഞ്ചക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'ക' ആണെന്നു തോന്നുന്നു.

* ട്രമെട്ടത്തക്ക²⁷³ ട്രണ്ടായതി-

ടിൻറ²⁷⁴ ചിമിഴോടൊട്ടുണ്ടായിന

പുഴവിചട്ടമെഴുതുംകഴിയതു-

മക്കണ്ണുഴതുംകോലൊടുകി²⁷⁵*

* റുകണ്ണാടിയുമശ്വത വരുവാ-

ന²⁷⁶* മരുന്നും വശ്യമരുന്നും

വിവിധമരുന്നു കുറിച്ചുകൊടുപ്പാ-

നോല²⁷⁷ യുകടന്നൊരു നാരായ²⁷⁸* ത

സംസ്കൃതതമിഴ് മയയോഗഗ്രന്ഥം

കൊല്ലിക്കാരിപ്രഭൃതി ച യന്ത്രമി-

273. ഈ അക്ഷരത്തിൽ ഉപരിലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചുരത്തിൽ
ണ്ട എന്നെഴുതിപ്പോയതു വെട്ടി, ട്ര എന്നു ശരിയായ അക്ഷരം
എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

274. ഈ അക്ഷരം പകുതിയോളം ഭൂവിചിരിക്കുന്നു.

275. രണ്ടക്ഷരം ഭൂവിചുപോയിരിക്കുന്നു. 'അഴകിയ ചെറുകണ്ണാടി'
എന്നോമറ്റൊരു ആയിരിക്കാം.

276. അടുത്ത അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അത് 'ജൂ'
എന്നോ 'ററ' എന്നോ ആയിരിക്കാം. 'ന' എന്നു കാണുന്നത്
ന യുടെ പൂർവ്വാഗമമാകാം. അങ്ങനെയൊന്നിൽ വരുവാനുണ്ട്
എന്നാണെന്നും വരാം.

277. യു മ ഈ രണ്ടക്ഷരങ്ങളിൽ ഉപരിലേഖനം ഉണ്ട്.

278. അടുത്ത അക്ഷരം ഭൂവിചുപോയിരിക്കുന്നു. അത് 'മൊ' എന്നാ
യിരിക്കാം.

ടിൻറവയെല്ലാമേ വളിശാദികൾ
 മൊരർഗോവിശസ്²⁷⁹* * ട്രം ഗോണിയുത
 ഗസ്സവിശേഷവുമീദശമിന്നമ-
 നേകമിടിൻറപ്പല്ലികവിളിക
 കൈക്കൊണ്ടോ ചില ചാത്രമുളരായ് (16b)
 കയ്യുകയ്യിലൊ²⁸⁰* * * * * -
 * ക്കമ്പുടവയുമരിയുന്നെല്ല-
 നെയ്യുട്ടതിലൊരുഭാഗമുതമെണ്ണ-
 ശ്ലേഷംപൊടിയുംഗുളികയുമിഞ്ചിയ-
 മെൻറിവ ചീർക്കച്ചുമടായ് കണ്ണെഴു-
 തിക്കറിയിട്ടരി²⁸¹* * ക്കത്തരി-
 പ്പുടവയുട്ടത്തൊരു പുവം കുളിരിയ-

279. തുടൻ രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ആദ്യത്തേതു് ,വിശസന'ശബ്ദത്തിലെ 'ന'കാരമായിരിക്കാം.
- § 'ര' കഴിഞ്ഞു 'യുത' എന്നെഴുതിയിട്ടു വെട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഗോണിത' എന്നു കഴിഞ്ഞുള്ള 'യുത' നേരത്തേ എഴുതിപ്പോയതായിരിക്കണം.
280. അടുത്ത അക്ഷരം തീരെ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. തുടൻള്ള അച്ചക്ഷരവും ഏറെക്കുറെ ദ്രവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവശേഷിക്കുന്ന രേഖാംശത്തെ ആസ്പദിച്ചു് ഈ അച്ചക്ഷരങ്ങൾ ധരിച്ചു പരി എന്നാണെന്നുഹിക്കാം.
281. രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ ഏകാരചിഹ്നം കാണാൻ.

മുടനെ ചൂടിക്കാലിലുത്തോലറു-
 മാറുന്നടന്നക്കാലസേവ ച
 കിംകരഭൂതാ രോഗിജനാബ്രതി
 കാമമുർത്ഥമു^{282*} ചപ്രാപ്തം
 കാലേ വന്നു തളത്തിൽ നീ²⁸³ *
 പരദേശേ പോയ് ചരകം കേട്ടേ-
 ചരതി ചെരുവാ²⁸⁴ തൽ ചപ്പുതുപ്പം
 കൂടിച്ചൊല്ലാം വാഹമി²⁸⁵ * -
 കാണിച്ചുതു സൗശ്രൂതവിശ്രമം
 നനിക്കെന്നെപ്പാറംപെരുത മ-
 ഹാപാരേ മമ ഭേളാർത്ഥമിട്ട-
 ബം പേശിക ഞാനായുർവേദമ-
 റി²⁸⁶ * റില്ലശ്ചിനികൾക്കമ-

282. അടുത്ത അക്ഷരം ഭൂവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.
283. തുടൻ രണ്ടക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. നിഷ്ണാഃ എന്നു കഷ്ടിച്ചു വായിക്കാം.
284. രേഖത്തിന് ഉകാചിഹ്നവും ഇകാരചിഹ്നവും കാണുന്നു.
285. അടുത്ത അക്ഷരം പകുതി ഭൂവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അതിൽ 'പ്ലേ ഉണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്. ആകമാനം നോക്കുമ്പോൾ അതു 'പ്ലോ' ആണെന്നുവേണം ഊഹിക്കുവാൻ.
286. രണ്ടക്ഷരം ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭൂശൃതയെൻറി മഹത്വം കാണേൻ.
 തന്നവളുകിദമിന്നുചൊല്ലാ-
 മെന്നളവല്ലാർ ധന്യന്തരിയം
 ഭേദജകർമ്മണിപോന്നു²⁸⁷* * നട-
 നേവ കിടക്കിപ്പിന്നെ മതന്ന-
 ചെച്ചയ്ക്കുവ പൊന്നുവാക്കവനിവിട-
 ന്നരയുജരയുമൊഴിച്ചു ചിരിപ്പു²⁸⁸-
 മിക്കച്ചില ചില രോഗചികിത്സയി-
 ല് വെച്ചപ്പോ²⁸⁹* ന്റാർ²⁹⁰വിന്നമൊ-
 ശിക്കത്തായിതു ഞാങ്ങളൊഴിച്ചേ-
 മൊങ്ങൾക്കുവളെപതു തന്നാൾ. (18 b)

നദ്യം 20

മൂലവ്യാധിഹരങ്ങളിലുദ്യമം-
 മൂലവഴുത്തി വഴക്കില്ലേതും;

87. അടുത്ത ഓന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം ഭൂവിച്ഛേദമായിരിക്കുന്നു.

88. 'ശ്രീ'യുടെ തദ്ഭാവമാണ് 'ചിരി'

89. ഒരുക്ഷരം ഓല ജിർണ്ണിച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

90. രണ്ടാ എന്നതന്നെയാണ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നത്. ഞയുടെ മുകളിലെ ചിഹ്നം അനുസാരത്തെ അനുഗമിച്ചുകാണുന്നത് വിശയജനകമാണ്.

ശ്ലോഷ് മോദക 291* * * * * രെഞ്ഞ-
 ശ്ലോഷ് മമൊഴിപ്പാനെഴുത്തുമിപ്പോഴ്
 ഏറ്ററന്ദീപനി മുക്കടിയൊഴു പ-
 നിക്കമ്മാതളനാരങ്ങായിടെ
 നിരളവാട്തളമേതിലുചില്ലൊ-
 ന്റെ 292* * ലുമെണ്ണയിലും പതറാതെ
 പതമ 293* * വാമ്പതവൈദ്യർകൾവല്ലാം
 വൈദ്യവിധാനപട്ടതം കണ്ടി-
 ട്ടിവിടം വാഴിൻറടി 294 കണ്മാക്കും
 ക്കലഗു 295* * * * * രിശ്വരൂഡിയാ

291. അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

§ 'ത' എഴുതിയിരിക്കുന്നത് 'വാ' എന്നതിലെ ആകാരചിഹ്നം വ
 ത്തിന്റെ താഴെയാണ്. വിട്ടുപോയ അക്ഷരം രണ്ടാമതു പരി
 ശോധിച്ചു എഴുതിയതായിരിക്കണം.

292. ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമ
 ത്തേതിന്റെ എകാരചിഹ്നം കാണുന്നുണ്ട്.

293. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ഇകാരചിഹ്നം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ള
 അത് 'റി' എന്നായിരിക്കാം.

294. അടികൾ + മാർ = അടികണ്മാർ.

295. അടുത്ത നാലക്ഷരം ജിണ്ണിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ
 അംശം കാണാം. അത് കലഗുത എന്ന വാക്കിലുള്ള 'ത' ആയി
 രിക്കണം. നാലാമത്തെ അക്ഷരം 'ഹരിശ്വരൂ' നാമധേയത്തിലെ
 'ഹ' ആയിരിക്കണം.

പെരുതു കുതുഹ 296* * മന്നെ നിന്നെച്ചാ-
 ലുട്ടകപ്പോതുക കട്ടവട്ടവാൻ.
 ന്റടികൾ കുറു പുറയാരെമ്പക്ക.
 യ്ത്തുട 297* നഷ്ടവിടാർ പോകി-
 ന്റേനിൻറിത്ഥമബോധ പ്രകടനശബ്ദം:-

പദ്യം 19

അവിടെവിടെരാകലിതേ
 പുരിമേക്ഷമുണ്ണിയച്ചിൻ നില 298
 ദുർവിദ്യാദുർല്ലളിതാ-
 വൈദ്യർവഴപ്പിൻവാറസു കേട്ടാൻ.

ഗദ്യം 21

വെള്ളിച്ചിറകിൽ ചെറുമുട്ടകൾപോ-
 ല് വേടിപ്പഴവരി തലന്നാളൊപ്പിന-
 തപ്പൊ 299* * * ചമച്ചവുമൊപ്പി- (19 a)

-
296. അടുത്ത ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം ദ്രവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'ല' ആയിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ.
297. രക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. അതു് 'മ' ആയിരിക്കണം.
298. രക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. അതു് 'യേ' എന്നായിരിക്കണം.
299. കാല പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അറിമേൽ വെള്ളയിരുട്ട പിറന്നതു
 ചുറ്റിവിറന്നു വിലാസി നിതാന്തം
 ഡംഭശ്രീതമ്പാണിഗ്രഹണേ
 വെള്ളീപളാകൃതിമാലാകലിതം
 നീട്ടിനകൈത്തലമെ 300 * കരുതാ-
 ബൈങ്ങൈഴ്നീർപ്പു ചൂട്ടിയൊഴുകാ-
 യ്ത്തങ്ങൾ മറഞ്ഞിലിരിക്കും ചെറുമി
 ദന്തനഖവ്രണദന്തുരശോഭാ
 † മഹാഗജസിന്ധൂരനിഭ-
 മന്തെൾപുരണ്ടരുണീകൃത 301 * ഷ,
 വെററില തിൻറൊരു കുൻറായ്ത്തം 302 പല-
 ഗർഭകവിൽക്കുരു നൊന്തിവ ചാപിന
 ലോചനമവ്യക്താക്ഷരമവി ച പ-
 റഞ്ഞുനിഷ്ണാ മാണീനാം വ-

300. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ എകാരചിഹ്നം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ അതു 'നേ' എന്നായിരിക്കാം.

† 'മത്തഗജ' എന്നായിരുന്നിരിക്കുമോ?

301. അടുത്ത അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു 'വേ' എന്നായിരിക്കണം.

302. 'പ' വളരെ ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

303 ഞ * ചാല്യകുന്നങ്ങെപ്രാണി-
 ക്കിവിടെ 304 * ഞാനമ്മെച്ചാത്രം.
 ഞങ്ങളിരിക്കുവാൻ നാമം
 വേദസഭ്യപ്പട്ടവിതു നമ്മാ-
 ലിനിയൊരു ഭര 305 * * * *
 * * റുവാനം വീട്ടിന്നൊ-
 ന്നിവൾ പൊത്തുകയുമില്ല നന്നിച്ചായ്
 ഉർവ്വശ്യാർക്കുന്നമ്മെ വശിച്ച ക-
 ഉത്രം പുവാനസാഹം പെരു-
 താകാരത്തു പഴം കാരേ 306 * * -
 * നാം പെന്തെത്തുതവാ-
 ക്കാട്ടുവുതൊണ്ടു നമുക്കിൻറി-
 ന്നന്നുടെ മേലേ വാഴ്ക വഴക്കൊഴി-
 കെൻറു മുഴക്കം കൊണ്ടൊരിരക്കയു-

303. ചാല പൂർവ്വ പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരുക്കരവും 'ചാ'യുടെ മുൻ
 പിൻ ഏകാരചിഹ്നവും നഷ്ടമായിരിക്കണം.
304. ഒരുക്കരം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിലെ ആകാരചിഹ്നം
 കാണാം. അതു 'കാ' ആയിരിക്കാം.
305. അടുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ ജ്ഞിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേതു്
 'ണ്' ആണെന്നു ഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം രേഖ കാണുന്നുണ്ട്.
306. രണ്ടോ മൂന്നോ അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

മുണ്ടതു കൊണ്ടാലൊ 307 * * * *

വേരും പായനമെൻറൊച്ചൊല്ലിന

പായനമെങ്ങു വിടിൻറിതു പാരത-

നമ്പീ വായിക്കാമോ സേതുവ. (19 b)

നമ്മഷി അശ്വതഥാമാവെന്നു-

മ്മാവിന്മാംപഴമുണ്ടേ 308 * * *

* * * വരയനാമാൾ പൊൻതരുമതു

തന്നീലെൻറാലാളാവോരുമ-

നഷ്ടം വിട്ടതു വേണ്ടിക്കൊൾവിതു

കോലത്തടികളുമനസരണയ്ക്കാ-

യ്ക്കാലിൻറ 309 * * ല്നമ്മോടിപ്പോഴ്

വേണാട്ടടികളുമോണത്തിനാൾ

നെയ്തരുമതു തന്നീലെൻറാൽ

കാണിൻറീലവരെപ്പോക-

ച്ചൊല്ലുക പെരുമാളെ 310 * * രിശറി-

307. മുന്നോ നാലോ അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

308. 'അശ്വതഥാ' എന്നതിലെ 'മാ' മുതൽ ഉണ്ടേ വരെ ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന പത്രാംശം പിളർന്നിരിക്കുകയാണ്. തുടന്ന് അഞ്ചാറക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടു 'നിന്നാ' എന്നാണെന്നുഹിക്കാം.

309. രണ്ടക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

310. രണ്ടക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയി.

വോരിദമതുലകു³¹¹ഹലമുലം.

പദ്യം 20

അളവറുമതിജാളൈരച്ചിയാരുണ്ണിയച്ചി-
തളമൊരു തളി തെക്കിത്തംപലംകൊണ്ട³¹²*
വിളയുമമിതമോഹവ്യാഹത, നത്രകേട്ടാൻ
വെളിയവർ പളകാഡ്യാ വിചയായ് പേച്ചമാറു്.

ഗദ്യം 22

പല പരല്പ്രഭൃതിമേലുള്ള മീനെ³¹³ * * വാ-
നപിച കീഴുള്ളതും കൊണ്ടുപോലേ പെറ-
ക്കിച്ചമച്ചതൊരു വമ്പയണമാപ്പറു-
മാനാതരപ്പൊരിൾ പദം കിമപിക്രണ്ണിയ-
ഹോരാ 314 * * * * *

311. 'തു' വിനുശേഷം രണ്ടക്ഷരം ജിണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ പൂർവഭാഗം കാണുന്നതിൽനിന്നു് അതു് 'ഹ' ആണെന്നു ഹരിക്കാം. രണ്ടാമത്തേതു തീരെ കാണാറില്ല. എങ്കിലും സന്ദർഭാനുസരണം 'ല' ആണെന്നു് അനുമാനിക്കാം.

312. ഈ മാലിനിപാദത്തിലെ രണ്ടക്ഷരം ഓല പൊടിഞ്ഞു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

313. ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

314. ആരോക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

കോട്ടനാളാദിമററുതജാതകപല-

ഞ്ചൊന്നതംങ്ങഴുതുവാണോലനാരായമും (20 a)

കൂടവേ കലിതമപ്പൊത്തകം ബിഭ്രതഃ

കേട്ടുകൊണ്ടരികിലുള്ള വക 315* * * *

* * * * * ജന്മനക്ഷത്രമും

കിഴക്കുശിഞ്ഞുള്ളവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളും

തങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞീട്ടു ചൊല്ലിൻറതാ-

ശ്ശതതുവാൻ പന്നിരുന്നഥ തളന്തനിൽ വൈ-

ദഗ്ദ്ധ്യന്ദ്രഭാ 316* *

പുറകിഴാക്കണ്ണി ഞാനഴകുതാ 317* * * നേൻ

പിറവിതൊട്ടൊളളതെല്ലാമറിഞ്ഞേനതി-

നറുപതില്ലറമെനക്കച്ചുതന്നാർ തുലോ-

315. പത്തക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

316. രണ്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയി. 'ജപലാം' എന്നാകാം.

317. മൂന്നക്ഷരം വളരെ ഭൂവിചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ അല്പമായ അംശം കാണുന്നതിൽനിന്നും അതു 'ൻ' ആണെന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരത്തിലെ ആകാരചിഹ്നത്തിന്റെ അംശവും കാണാനുണ്ട്. മൂന്നാമത്തേതിൽ 'ലി' എന്ന അംശം ഉണ്ടെന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ ആസ്പദിച്ചു 'അഴകുതാൻ ചൊല്ലിനേൻ' എന്ന് ഈ ഭാഗം പുനസ്സംവിധാനം ചെയ്യാം.

മച്ചിയാ³¹⁸ * * * ചിക്ക് പെൺപെറുകയും

വിചയാ³¹⁹ * * * വിഭൂതികൾ വരുമാർക്കും

വചവണ്ണഞ്ചൊല്ലാം നിശ്ചയാൽ പ്രശ്നവും

പണ്ണിനാൽ ഉദയമാരൂഢവും³²⁰ * * *

³²¹ * * * റാമാറുമുണ്ടാൺപെറാമാറുമു-

ണ്ടഭയരാശികളുമായ് അതു തിരിച്ചറിയലാം

അഷ്ടമംഗലയുതഞ്ജാതകഞ്ചരതമാ.

യറയിലുവേരേയിതനെ³²² * * * ഉകം

³²³ പുൽഗ്രഹം നോക്കി നില്പിൻറുണ്ടായിനാൽ

318. മുന്നക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ 'ഭാഗം' അച്ചിയാതണ്ണിയച്ചിക്ക്' എന്നായിരിക്കണം.

319. രണ്ടക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ അടിവശം അല്പം കാണാം. അതു, 'ച്ച' ആയിരിക്കാമെന്നു സംശയിക്കാവുന്നതാണ്.

320. മുന്നക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

321. രണ്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിലെ എകാരചിഹ്നം കാണാം. 'പെണ്പെ' എന്നായിരിക്കാം.

322. മുന്നക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ ഇകാരമുണ്ട്. ഇതു് ഒരു കൂട്ടക്ഷരമായിരിക്കാനുണ്ടിയുണ്ട്. ഒട്ടുവില്പത്തേതിലെ ആകാരചിഹ്നം കാണാം.

323. 'പുൽഗ്രഹം' ആയിരിക്കാമോ?

പൊതുഗ്രഹം പുരുഷരോടിൻറവൾക്കെതലാം;

ഉത്രമല്ലോ പറക്കിൻറനാളിവളതി

* * * വീട്ടുകുറുതമായിട്ടുപോ 324 (20 b)

യ് പുതനടേ വീട്ടിലുവാണിയവതാമത്ഥി-

ഞ്ഞതിതരാം കിട്ടുമാറിഞ്ഞനേ വന്നു ത-

മ്മാനസം 325 * * ഹിതത്തുറുമെണ്ണിക്ക 326 * -

* * * * * ലവും.

കോലനാഥന ചാലവ്വരം പെരുതുപോൽ

മേലുവരഞ്ഞന്നടൈക്കേട്ടുകാൾവാമ്പരം

കോലിനേനങ്ങുപോവാൻമെൻറീദരം

324. മുന്നോ നാലോ അക്ഷരം ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിൽ 'ല' കാരമുണ്ട്. 'പ' കാരവും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. തുടന്നുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ തീരെ ഭൂവിച്ചു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

325. അടുത്ത ഒരുക്ഷരം തീരെ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതിനടുത്തുള്ളതിന്റെ അംശം കാണുന്നതിൽനിന്ന് അതു 'ര' ആണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. 'വിരഹി' എന്നായിരിക്കണം ഈ അർദ്ധനഷ്ടമായ പദം.

326. തുടന്നുള്ള പത്തുപതിമൂന്നക്ഷരം ഭൂവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ നാലെണ്ണത്തിന്റെ അംശം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. 'യിലിനാന' എന്നു കഷ്ടിച്ചു വായിക്കാം. അന്ത്യക്ഷരത്തിൽ ആകാശചിഹ്നമുണ്ട്.

21

നാൾപ 327* * രൂണ നടിച്ചുവിട്ടു
കൈകത്തുവാക്കാമധനങ്ങൾകൂടി
തന്ത്രാസ്ഥിതാനേഷ തടൈച്ചമോഹം
പേചിൻ പേച്ചോതിട്ടുവാമ്പശ്യ 328 *

၆၆၂၀ ၂၃

329 * ട്രിയൂമിടയെ മതിലേറിട്ടിട്ടു 330 * -
 * * വീണ്ണിട്ടും പുണ്ണായത്തങ്ങളി-
 ണ്ണസിജവിശിഖൈരെരിവുണ്ടിട്ടും
 പുണ്ണായത്തങ്ങൾ പുറത്തു മകത്തും
 331 * * * ണിക്കുകൊട്ടുപ്രാസുപവയില് -

327. രണ്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേത് 'ക്ക' യും രണ്ടാമത്തേത് 'ചാ' യും ആയിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.
328. ഓല പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'അപശൃത്' എന്ന ക്രിയയിലെ 'ത' എന്ന വ്യഞ്ജനം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.
329. ഈ ഗദ്യഖണ്ഡികയുടെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം ഉച്ചിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. 'ഇ' ആയിരിക്കാം.
330. രണ്ടോ മൂന്നോ അക്ഷരം, ഓല ജിണ്ണിച്ചു തിരോഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.
331. രണ്ടുമനക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയി. ആദ്യത്തേതിലെ ഏകരചിഹ്നം കാണുന്നുണ്ട്.

വെണ്ണയുമിട്ടൊരു ചാറുപൊതിഞ്ഞത-

ഴിഞ്ഞുടനേ വീണ്ണുണ്ടുണ്ടോറും

നെയ്യും പുരളക്കിളതന്ദുർഗ്ഗ-

സ്വാകൃതി 332* * * കിമവി കിഴക്കു, ചു

വക്കുമുനേ മുറുമുപേത്യമു-

റിശ്ശോകാദികൾ മുളി മുരൻറവ-

ളറിവാനാക്കുണ്ടിറ പാഞ്ഞൊട്ടെ-

ർച്ചുവർമിത്തേ തലനിട്ടിത്തല 333 *

* * * * വിമലവിരിന്തുവലാദി ന-

രൈച്ച കണക്കേ നരയാതേയും (21 a)

തത്സുരതാത്തരമണിതരവം കേ-

ട്ടതു കേട്ടേനെൻറുകുമാ ചപലം

പരിയമടിക്കും പരിചാരികയാ.

പരിചയവചനപരാങ്മുഖവൃത്താ

പരിഭവപരപ്പപരാക്കും കരയാ

കരയ്ക്കുതച്ചുലാ³³⁴ റല്ലുണ്ടവിടെ-

332. രണ്ടോ മൂന്നോ അക്കരം ഭൂവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

333. ഇതുകുതൽ നാലഞ്ചക്കരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിലെ
ഏകാരചിഹ്നം കാണാം.

334. ചുലാൽ + തല്ല = ചുലാറല്ല.

ക്ഷൺകഴുകുംപോഴനവസരേവിച
 ചെൻറു പുറപ്പെട്ടവളെ വെറുപ്പി-
 ചുനപേക്ഷിതമായ്ക്കടിയാക്കണ്ട-
 ക്കതക 335 * പറഞ്ഞളിവിസ്വരഹാസാ
 തഴുകവതെൻറു വലിഞ്ഞു പിടിക്ക-
 ത്തമ്പാണിഭ്യമുന്തിയിടപ്പ-
 ള്ളതരശരോടവൾ പുകത്തള-
 മുപഗമ്യ ച അവളെ വിളിച്ചു 336 * *
 തന്നെത്തളയിട്ടും പരിശിന്നിവ യോഗ്യ
 വെയിലുണ്ടാമള നാട്ടിയിരുന്നു ക-
 യർപ്പിച്ചധികം കയലേർക്കണ്ണി പു-
 റപ്പെട്ടവളോടാഡ്യവിടോത്തമ
 വിടസമക്ഷമരൊൻറവൾ
 പറയുന്നേരം കർണ്ണേ മന്ത്രി-
 ചത്രമിതുമതകേ വായുന്നാറി, വി-
 യത്തൊഴുകിൻറക്ഷമുരുങ്ങി നി-
 ട് രംഭിയിണഞ്ഞവളുകലുനോറും

335. അടുത്ത അക്ഷരം ജിർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് 'ള' (ൾ) എന്നാ യിരിക്കണം.

336. രണ്ടക്ഷരം ജിർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ വ യും ഉ യും ആണെന്നു തീരുമാനിക്കാം. 'ള' യുടെ മുകളിലത്തെ വെട്ട് നഷ്ടമായിരിക്കണം, അവൾ എന്നു വായിക്കാം,

§ 'നിരംഭി' എന്നത് അടിയിൽ രണ്ടാമത് എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്.

കണ്ടോർകാണക്കൈ കൺ വാ പുത-
 കാദിഭിരഭിനയമതിശയവിക്ര-
 ഷ്ടാകൃതി കൃതാ സുരതമിരന്നവൾ
 നോക്കുന്നേരം മഞ്ഞൾപുരണ്ടത-
 ണീകൃതവേഷാ. (21 b)
 വെറിലതിന്മാൻ തരവേണ്ടാതോ
 താരെന്നച്ചെന്നതു ചെയ്യാക്കാലോ
 പുഴുവിൻനെയുതിലേററന്നല്ല-
 പ്പശുവിൻനെയു തേടാനേപ്പാൻ
 പാറെക്കാട്ടു കിടക്കു പറഞ്ഞേ-
 ന്നിന്നെന്നക്കൊന്റേററണ്ടിൻറവിനയ-
 മാർ പല്ലൊണ്ടു കടിച്ചിതുപോലിതു
 കാണാപുണ്ണുകീഴ്വായ്ത്തോല്മേ-
ല്ലാളവളളിച്ചെന്റേററിനാ-
 ഉന്റത്താഴി കടിച്ചിതു സത്യം
 മോതിരമാഴി കഴിച്ചുകൊണ്ടാൾ
 പിന്നെയൊഴിച്ചാളവിനയമന്റേറ
 പൊന്നിന്നും പെരുകത്തര³³⁷ * യിടി-
 ല്നിന്നെന്ന വിളിച്ചു കിടത്തിക്കൊളളാ-
 മെന്റുഞ്ചൊന്നാൾഎന്മാണികൃ-

---

337. അടുത്ത അക്ഷരം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലെ ആകാരചിഹ്നം
 കാണാം. അതു 'മാ' ആയിരിക്കണം.

മോണ്ടിക്കച്ചിവളെക്കൊരു പൊന്നവൾ
 പുരുഷങ്കുയിലൊളിച്ചു കൊടുത്തേൻ;
 എന്നെക്കൊണ്ടോ ചൊല്ലാ ഓൻ
 തന്നതവൾക്കുണ്ടെന്റുണ്ടൊന്നേൻ.
 പോരാ പൊന്നെൻറുച്ചു പണമു
 പെറുതു 338 * * * യിതച്ചുനൊട്ടുറേറൻ.
 അറുനൂറൈരപതിലൊൻറും കുറയാ
 കെട്ടിന പീലിയെനക്കിക്കളിരി
 എന്തിനൂററിൽ കൂട്ടിനതെൻറി-
 ടുണ്ടോ ചോദ്യം നിന്നെ വശിപ്പാ- (22a)
 നായൊരു വശ്യമൊരുത്തൻ കൂട്ടി.
 തന്നോണ്ടോതാൻ എൻറാല്ലോര, കി.
 ചൊന്നെൻറിച്ചുണ്ണ ജാളുമു-
 രട്ടി നിതാതം

പദ്യം 22

339 * * * ട്ടിൽത്തത്ര

സ്വർഗ്ഗത്തിൽക്കട്ടിറുമ്പിവാസഹൃദാ

338. മുന്നക്ഷരം വളരെ ദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്പമായി കാണുന്ന രേഖ കൊണ്ടു 'പുവ' എന്ന വാക്കാണ് അതു എന്നു ഹരിക്കാം.

339. ഓല മുറിഞ്ഞു മുന്നക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഒട്ടുവി ലത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ ആകാരചിഹ്നം കാണാം.

എല്ലാപ്പാട്ടുമിരിക്കും

ജളർ പലർ പറയിൻവാറസു കേട്ടാൻ

ഗദ്യം 24

ജാളുമുണ്ടാകിലും പെരുകകത്താമ³⁴⁰ * *
 (െ)കാളുമ്മനം കുറഞ്ഞിട്ടു പെ³⁴¹ * ഞ്ഞങ്ങനേ
 കൈ³⁴² * * ചുല്ലസന്നവമുണാളുംബളാൽ
 ചൊറുകിയെങ്ങും ചിരങ്ങാർദ്രപംകാംകിതാ
 നണ³⁴³ * * പ്ലാനടക്കൈതമുൾകൂടമു-
 നൽകവീന്ദ്രാക്കമെല്ലാമീട്ടും കബളിതാം
 ബിഭ്രതഃ കവീകളൈക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിച്ച, ഗാ—
മാവരൈക്കവലയായ് പൊരിൾ³⁴⁴ നിന്നെച്ച-
 വിരതോൽ-

340. ചാല പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അംശം കാണുന്നതിൽ നിന്നും അത് 'ള' ആണെന്നു സംശയിക്കാം. 'താമളം കൊളളമനം' എന്നായിരിക്കാം ഈ ഭാഗം. താമളം = താവളം
341. തെ ലിവി നഷ്ടമായതുപോലെ തോന്നുന്നു.
342. നെരണ്ടക്ഷരം എഴുതുവാനുള്ള സ്ഥലം ലേഖകൻ വെറുതേയിട്ടിരിക്കുന്നു.
343. അടുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കാരചിഹ്നം മാത്രം കാണുന്നുണ്ട്.
344. 'ത' എന്ന് ആദ്യമെഴുതിയിട്ട് 'രി' എന്നാക്കിയതുപോലെ കാണപ്പെടുന്നു.

ഗ്രാഹിണഞ്ചേവി പൊടിക്കും ഗിരഃസത്യമേ

കൂത്തു താമോതരന്തേവനേ ചിത്രമാ-

വല്ലമിൻറല്ല ശങ്കരനസൗ നിശ്ചയം

തത്ര വേദപ്രമാണന്തപതഃ കിന്ദ നിൻ

വാക്യമേ പോരുമോ മിച്ചമൊണ്ടച്ചിയാ-

തണ്ണിയിലെനക്കവളുടേ കർത്തൃഭാവശ്ച

തത്രാസ്തി ചേൽ ശേഷമോ ശേഷിയോ

നീയറിഞ്ഞീല താൻറൊരുത്തനിലുപാ- (22 b)

ദാനമേ മൂലമുക്കുറൊരുത്തനെയുവ-

ക്കിൻറതിന്നന്യമുചെയ്തവക്കിൻറതെ-

ൻറാലഹോ വക്ഷധർമ്മൗന 345 * * മച്ചമേ.

രായിരവിളള തൻ നന്ദനാ നംഭയാർ

തൂയ കൂറകൾ തതം കവളികൈത്തുണികൃതേ

നായികാ ചലദൃശാമവൾ കൃതഃ സംശയഃ

കൂറു വെളളാംബലൂർ മഹിതമംബാടിദം

കൂറു റുത്തൻറി നാമവളിക്കൈക്കാൾപുതോ

കൂറിനേനൊൻറിയമ്മതപ്രതിജ്ഞാ സ്വയം

താഴിനീലീസുതാ മികവു തംപാക്കളെ

പോമവൾക്കിന്ദ 346* * * * മുഞ്ചാലവും

345. രണ്ടക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞുപോയതുപോലെ തോന്നുന്നു.

346. മൂന്നാലക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

വൃത്തിയും നന്റലങ്കാരമുണ്ടതിതരാ-

മിട്ടുമാമവിടയാ ഭൂരി ച ശ്രൂയതേ.

കുത്ര പാഞ്ഞുണി 347 * ക്കിട്ടുമേടന്ന ത-

സ്തംഷ്ഠതോൻറ 348 * * * * *

സുപ്തനാകേൾപുതൊണ്ടായിനാലുണ്ണലാം

തുപ്പനാരിയനുടേ വീട്ടിലും പോക സ-

ന്നീവരിഞ്ഞുണ്ടുസഭ്യപ്പടപ്പാ 349 * മൻറിഞ്ഞനേ

പദ്യം 23

സഭ്യോക്തിജാത്യയുതസംസ്കൃതശബ്ദസഭ്യ-

പ്പാട്ടിന്നു പാടിവ ച വീട്ടിലു വിരഞ്ഞു വന്നു

ചാത്രാസ്സപയം ചപലമായ് ചിലർ പേച്ചുമാറു

കേട്ടാ 350 * * * മിദമെൻറു കരുഹലേന (23 a)

347. ഇവിടെ ഒരക്ഷരത്തിൽ കൂടുതൽ നഷ്ടമായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല.

348. ഏതാനും അക്ഷരങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

349. ഒരക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. 'സഭ്യപ്പടപ്പാട്ടുമെൻറിഞ്ഞനേ' എന്നായിരിക്കാമോ?

350. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിന്റെ ആദ്യംഗം കാണാം. അതു 'ന' ആണു്, സംശയമില്ല. 'കേട്ടാന സൗ കിമിദമെൻറു' എന്നു് ഈ ഭാഗം പുനസ്സംവിധാനം ചെയ്യാം.

ഗദ്യം 25

തെറെൻറുകിയ മുകമാകിൻറ തി-
 രണ്ട ശശാംകനിരണ്ടുകത്തു-
 ന്നട്ടിയിരിക്കുന്ന കളിരണ്ടിവ
 ചൊക്കടയഭിനവവെളോലൈപ്പരി-
 ലാസികടി പിട്ടുള്ളിലൊരമ്പാ-
 മെണ്ണ ചുരത്തിൻറുള്ളിവ നൻറുമി-
 രിണ്ട ചെറിഞ്ഞു കുറുമ്മയിരഞ്ചിത-
 നിജഭൂജമുലാ;
 അതിരജനീഷ്യ രസജ്ഞഭടാനാം
 പ്രഹരണകർമ്മണി മുഷ്ടികരാംബുജ-
 മണ്പുമിരിട്ടിങ്കൻറിതി തോ 351 * *
 കമറാ;
 കമറക്കാർവണ്ടയരക്കണ്ട-
 ക്കനമുലയാം പുനൊത്തിലാക്കൊത്തിന
 തത്തെച്ചുണ്ടിച്ചുവടിവ പൊലിയും
 കാമുകനഖപദകമനീയാംഗാ;
 മദമാകിൻറൊരാറില് വിളങ്ങിന

---

351. അടുത്ത അക്ഷരത്തിൻറ അല്പഭാഗമേ കാണാവൂ, അതു 'ൻറി'
 ആയിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. തുടർന്നുള്ള ഒരുക്ഷരം പാടേ നഷ്ട
 മായിരിക്കുന്നു.

മറുചുഴിയും ചെറുതിരയുംപോലെ
വട്ടക്കടിയും കരജ്യുതം നീ-
ളക്കീററുഞ്ച(ട്ട)ററംഗേ ദധതീ.

പദ്യം 24

കാവിപ്പല്ലം കടിയണിയുമ-
ചെതുവത്തൊണ്ടി വായും
കാട്ടിക്കാട്ടിക്കളമുദുപദ-
നമ്മിലൊന്നൊന്നും ചൊല്ലി
ആക്കും കണ്ടാലകമലയുമാ-
റച്ചിയാരുണ്ണിയച്ചീ
ചെല്ലംകോയിൽ ചെറുപണി ^{352*} താൻ(?)
നോക്കിനാൻ ചേടിമാരെ

ഗദ്യം 26

ബോധമടങ്ങിന പതിനൊൻറാംനാൾ
മോഹമഹാജനമെങ്ങുമിരി ^{353*} — (23 b)
നളവാകിൻറ കുറണ്ടിപ്പരിശിവ

-
352. അടുത്ത അക്ഷരം ഏകദേശം 'ര' പോലെയിരിക്കുന്നു, അതിന്റെ കുറച്ചുഭാഗം പൂഴ് തിന്നിരിക്കുകയാണു്.
353. അടുത്ത അക്ഷരം ഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ 'പ' ഉണ്ടെന്നു കാണാം. ആകാരചിഹ്നവും കാണുന്നുണ്ടു്. അതു് 'പ്ലാ' ആയിരിക്കണം.

കണ്ട പിഴാരക്കയ്യന്മാർ തരു-
 മുപദേശംകൊണ്ടെങ്ങുമിടന്തിരു-
 നാമനിരത്തവപുഷാ വല്ലാ-
 രിയപദരക്ഷാം കത്തും വായരു-
 കത്തു നി 354 * * * വില്ലോല്മീശ പു-
 രിഞ്ഞു വളഞ്ഞവുമുളവായ് പളകാം
 പെരിയ വിഴാവിനില് നാട്ടും കൊടിപോ-
 ലേററം നെടുതായ് വാലാൽ വിലസിത-
 പ്പുഷുഞ്ജാസ്തീർ ബഷ്ടകൾ ജിഷ്ടക-
 ഉവിടെദ്രിഷ്ടതി കൊട്ടിഗ്ലോഷി പ-
 റൈത്തപ്പരി 355 വാസന്തിനു വരലു-
 ശികളായ് ബ്രഹ്മന്മേല് നൂലിട്ടവ-
 രാരുഞ്ചമ്മേ നമ്മെയിരിക്കൊ-
 ട്താങ്ങായിലുമഴകിയ ഉശ്ശിയാർ
 തന്മകളിലയവ 356 * ഉൻറാലസ്സവ-
 സിപ്പോമവളൈക്കാഞ്ചൊന്നെൻറുപ-
 ഗമ്യ ച തസ്തിനീർ ചൊന്നീർപോ-
 ലെന്നുടെ മീശ പുരിഞ്ഞിലേൻറാ
 ശർഗ്ഗിരവാണി വലത്തുടേ താ.

-
354. അടുത്ത മൂന്നക്ഷരം എഴുതിയിരുന്ന പത്രഭാഗം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. 'നിറുത്തിന വില്ലോൽ' എന്നായിരിക്കാം ഈ ഭാഗം.
355. 'വ' യുടെ അവസാനം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. 'ഹ' യുമാവാം.
356. 'വ'യുടേയും 'ഉ'യുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ എകാരചിഹ്നം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അതെഴുതിയിരുന്ന ഇടം ഭൂവിച്ഛേദമായിരിക്കുന്നു.

357 * * യൊരുത്തരതെനെച്ചൊല്ലാ-

രെച്ചവികേൾക്കെച്ചൊല്ലുകിലെൻറതൊ

ഴിച്ചുംകൊൾവൻ;

നന്മിടെ മീശ പുരിഞ്ഞിലെൻറതു

ഞാൻ ചൊന്നേൻ ചൊന്നേൻ,

നായരുടെ മീശ പുരി-

ഞ്ഞിരേട്ടൻറായിപ്പോലെ 358ൻവാളിൻ359

വലസറിയിക്കാമെൻറുകങ്കം

ചൊല്ലിത്തമ്പിൽ കൊട്ടതായ് ചത്താ (24 a)

ചത്താ നാളേ കട്ടാ നീ കുറനാൾ

പിണമേ പരുവടിയും കോളാറും

കൂട്ടഞ്ചെലവൊട്ട വരുവു തുടർച്ചയു-

മെൻറിവ മുതലായ് വിരിയിൻറലകി-

ങ്കിരമം പിഴയാതേ വാൾ പൊയ്ക്കാ-

പിയണൈച്ചു പിടിച്ചത്തലമതിർ

357. ഇവിടെ രണ്ടക്ഷരം തീരെ ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിലെ ഏകാരചിഹ്നം സ്വപുഷ്യമായി കാണാം, 'താക്കട്ടി' എന്നായിരിക്കണം ഈ ഭാഗം.

§ 'ൻറ' കഴിഞ്ഞു 'തു' എഴുതി വെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തൊന്നും 'തു' എന്ന അക്ഷരം കാണുന്നുമില്ല. ലേഖകന്റെ ശ്രദ്ധക്കുറവു സ്വപുഷ്യം.

358-359 രണ്ടിടത്തും 'ന'യും 'വ'യും കൂടെ ചേർന്ന കൂട്ടക്ഷരമായിട്ടാണു ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നത്.

കെട്ടിന കേമച്ചരട്ട വലത്തേ-

പ്പുരകമിടത്തേ കുരുമണി പുണേ-

ല്വിടമുലയില്ക്കണ്ണിരു കൂറാക്കി

യിടത്തേത്തുടയുടനൊടിയപ്പൊതു വ-

ലിചെമ്പെരു 360 * * * നലന്മക്കാർപോ-

ല്വീണ്ണുകിടക്കും നിന്മുതുകത്ത

ക്കേമംവെട്ടിത്തൊങ്ങലിലിട്ടു 361-

തുടൈച്ചേൻ വാളെക്കൊട്ടിച്ചൊട്ടം

മയിർമുറിയാതേ കൊണ്ടുകുട്ടിച്ചൻ

വീടും പുവൻ കുറനാൾ പിണമേ

ചത്താ ചത്താ ചെത്തല്ചെറുമാ

മാറുകൊട്ടിക്കൈരുന്മുന-

363 * തുടിപ്പാമ്പൊത്തഞ്ചുംവണ്ണം

വള്ളിയറുക്കപ്പനിലയിൽ പോ-

സ്തീരിക്കിന്റേറൻ കുറനാൾ പിണമേ

360. മൂന്നക്ഷരം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേത് 'പ' ആണെന്നു ഹിക്കത്തക്കവണ്ണം അല്പം രേഖ കാണുന്നുണ്ട്.

361. ഈ അക്ഷരം 'ട്ട' ആണോ എന്നു സംശയിക്കാം.

362. അടുത്ത അക്ഷരത്തിന്റെ ആദിഭാഗം മാത്രമേ കാണാവൂ. അത് 'വ' ആണെന്നു തോന്നുന്നു.

363. അടുത്ത അക്ഷരം തീരെ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതിൽ 'ല' കാരം ഉണ്ടെന്നു സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രേഖാംശം കാണാം.

ചത്താചത്താ ചെഞ്ഞെല് ചെറുമാ
 എന്നെയതാമോ എന്നെ³⁶⁴ * * മോ
 നിൻനാൾ കെട്ടാ നാക്കുന്നരിക്കും (24 b)
 കാക്കൈയ്ക്കും കഴുകിനും നല്ലിണമാം പിണമേ.
 എന്നെതിരേ നീ വന്ദവോയാകി-
 ല്ലലകക്കൈ പലർകാണയൊടിപ്പൻ.
 പതിന³⁶⁵ * * റടമിളക്കിന വാൾക്കൈ
 യിരപത്താറടമിളകിട്ടവൻ;
 ഉഴറൊല്ലാ നീ ചാവാനെൻറി-
 ട്ടുളക്ഷറിപ്പൊയ്യേനിടയി-
 റിക്കപ്പൊയ്യിട്ടിന ³⁶⁶ * *
 പേശിന വലസെന്തെല്ലാമെൻറുട-
 നംകഞ്ചൊല്ലിക്കൊട്ടുതായ്ത്തമ്മിൽ
 ചത്താചത്താ ചെഞ്ഞെല് ചെറുമാ
 എന്നെയതാമോ പള്ളിവളെ ³⁶⁷ * *

364. തുടൻതള രണ്ടക്ഷരം തീരെ ജിണ്ണിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമ
 ത്തേതു 'ത' ആണെന്നു അഭ്യൂഹിക്കുവാൻ അല്പം രേഖ സഹാ
 യിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ആകാരചിഹ്നം താളപത്രത്തിന്റെ
 അടുത്ത വശത്തു വ്യക്തമായിരിക്കാണം. ഈ ഭാഗം 'എന്നെയ
 താമോ' എന്നായിരിക്കാം.

365. രണ്ടക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

366. രണ്ടോ മൂന്നോ അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

367. രണ്ടക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വട്ടത്തവിടൈക്കണ്ടുകിടക്കി-
 368* ഇളപ്പാഞ്ഞു കിറുപ്പിന വാളാ-
 ലുന്തടിയൊട്ടത്തലയള³⁶⁹വുന്നി
 നുള്ളിൽ പേടി പെരുകി നിൻ
 വെള്ളല്ലെഴു³⁷⁰മതിലെൻവാൾ വിരവി
 വെള്ളച്ചോരി ചൊരിഞ്ഞതുപോൽ നിൻ,
 നിളതൊഴിക്കക്കണ്ണിൻ പൊഴിയ-
 തുള്ളിപ്പിടമാൻ പുലിവായിൽ പോയ്-
 തുള്ളിക്കരയക്കരളിറ വെട്ടി-
 തുള്ളം കഴകിൻ തെള്ള നിരൈപ്പൻ,
 കുറന്നാൾ പിണമേ ഉളകറുമാറും
 പിറകറുമാറും കുറകറുമാറും, (25 a)
 ഉളകും പിറകും പൊയ്യിട്ടഴകൊഴ
 നിന്നൈക്കൊല്ലിന്റേറനെൻറിതം ബഹുധാ.

പദ്യം 25

വാളംകവാശിമുഖരാന്തംഹൃദസ്സിനച്ചി
 കേൾപ്പാനുടൻ കിമപി ചിത്തവിലോഭനായ
 പൈശാചികം പരിശു പേശുവതോ ഭടേന്ദ്രാൻ
 കേട്ടാനുടൻ കിമതി സംസ്ഥിതവിസ്ഥിതാസ്യഃ

368. അടുത്ത അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിലെ 'ഖ' കാര ചിഹ്നം കാണാം.

369. ഈ അക്ഷരം 'പ' ആണോ എന്ന സംശയിക്കാം.

370. ഈ അക്ഷരം പഴുതി ദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗദ്യം 27

ചന്ദനധാരയൊഴുകിത്തോ ദുശി
 ചന്ദ്രമരീചികളാകിന്റേറാ ചില
 കർപ്പരത്തിരി കൂടി വിളങ്ങി-
 ന്ററിവിളക്കു കൊളുത്തിവിനിർമ്മിത-
 ചന്ദ്ര 371 * വാഞ്ചൈകൊണ്ടുതമയേന കി-
 മമിതരസജ്ഞാം കണ്ണെഴുതീതോ?
 മുക്കണ്ണടയ പിരാണെരികണ്ണില-
 ത്തീക്കനൽകൊണ്ടു നിജാംഗേ മൂന്നും
 മിക്കതൊരശ്വലൊഴിവാന്നാശ്വാമൻ
 തികിനിലെങ്ങും കളവയലെല്ലാ-
 മൊക്കെക്കൂട്ടിയവററിന്നീർകൊ-
 ണ്ടക്കണമിനിയുതൊരാറു ചമച്ചതില്-
 മുക്കീതോ മമ ലോചനയുഗം;
 ധന്വന്തരിമാർ കൂടിനിരൂപി-
 ചുന്നതഭിഷജ്ഞേ നാസത്യന്മാർ
 മന്നലകിന്നുപകാരം കത്തു-
 ന്തമ്പീരൂപരസായനസാരം
 കിന്നു കൃതം മേ പരകീതോ കൺ
 പരമാനന്ദേ പരമാററീതോ
 പരിതോപി ച നന്ദ നയനമിരണ്ടുമി-
 തിസ്ഫുടമവളെക്കണ്ടുനിനച്ചവ-
 നേഷ പുകണ്ണാൻ.

371. അടുത്ത അക്ഷരം ജിണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ന' യുടെ കനിപ്പുപോലെ
 ആദ്യം കാണാം.

ഗദ്യം 28

കുളിഞ്ഞഴിൻറ കാന്തിനിർവളത്തിൽ
 നട്ടു വിചയാ- (25 b)
 തുളിച്ചു കാമവല്ലഭാ വളർത്ത രാഗവല്ലഭമേൽ
 മുളെച്ചു മുന്നമൊളള ചെന്തളിർന്നേർ
 പദാംബുജം

വിരൽപ്രവാളമാലികാവിരാജി രമ്യതാർണ്ണവേ.
 നകംബളായ മുത്തു പെററുകേടുകുടിപ്പിപോ.
 ലടിപ്പുറത്തവ സ്ഫുടമണിച്ചിലംപനംഗനേ-
 റുമുല്ലസല്ലിടിക്കുമാറു ബിഭ്രമംപിടിക്കുമ-
 നന്നോടടുക്കുമാറു കേവലം മുഴുകുമലക്കിരാം-
 ഗിരേഴത്തുമാറുമിക്കു വീഴുമെക്കഴുത്തമെ-
 നുമാറിലുരുദണ്ഡതഗ്ഗ്ഗമാന്തിരണ്ടുരുണ്ടൊഴു-
 കുമുളളൊഴുക്കി 372 * * ടു ജാനബുൽബുദേന മു-
 ന്നതിത്തു ചെല്ലുമപ്പുരാലവരോരുജംഘികായുഗം
 നിതംബബിംബചക്രമ-
 ങ്ങിരുന്നമാരശ്ശരീതൻ
 നിരന്ന കൈയ്ത്തലോപമം
 വലിത്രയീവരാങ്കിതം;
 നികാമകോമളോദര-
 നദസ്ഫുരൽകഴുത്തന-
 ബിവിത്തിലനിൻറു കീഴ്പത
 ത്തദർച്ചനാംബുജപ്രഭാൽ

---

372. ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനോജ്ഞശോഭി നാഭിയെ

തൃയൻ വന്ന വണ്ടിനി.

ണ്ടരോമരാജിരഞ്ചിതാ

(26 a)

ചെറുപ്പമൊള്ള മധുമാ മഗന്ധ്യ നെപ്പെറിൻറകുഭ-
മമ്പിനാലന്നെത്തുതെൻറ തോൻറമൊട്ടണി-
ത്തകിൽകഴംപുകുകുമാഭി പങ്കിലസ്സനഭയം;

പൊലിത്ത കണ്ഡംഖപോലെ നാഗമെൻറശങ്കിതാ
വിഭാതി ബാഹുവല്ലരീ;

മലിത്തയൗവനാവ്യശാരദാഗമേ വിളങ്ങുവോര
ചന്ദ്രമണ്ഡലമുഖം;

മുരാരിമാർവില്മേവുപുവില്മങ്കകേളിപങ്കജാ-
വസകതഹാരകൗസ്തുഭോപമാനനേ മുദ്രസ്മിതാംശു
തൊ 373 * വാ പുലസ്സുമെങ്ങൾ മാനസേ മധുദവാർഭു-
മാറ്റമേറ്റിമാറ്റിവിട്ടടൈക്കലം വിവേശ ചണ്ഡികാകരേ;

ശുകീതിലോത്തമേനയസ്തു മേററ 374 * * താ

നതാംഗിനിന്നെയൊപ്പ തത്ര നാസികാവിലാസതോ

373. അടുത്ത അക്ഷരം ജിണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉപരിഭാഗം 'ണി' ആണെന്നു കാണാം. അത് 'ണ്' (ണി) എന്നായിരിക്കണം.

374. രണ്ടക്ഷരം ഖപാടിത്തുപോയിരിക്കുന്നു.

വിലാസയോനിതൃത്തമാടുവാനിത്തേനേരമ-
 ഗ്രതോ ഗൃഹീതദൃഷ്ടം കപോലമെൻറുചൊല്ലലാം;
 മദാംബുവെള്ളവാരിയൗ നിബദ്ധകണ്ണവാരുണ-
 ക്ഷയത്തിനാലു വിഭ്രഷിതം വിനരൂചിപ്പി-
 വീചിവലുഗിതം 375 * * *

ഗദ്യം 29

തടമുറുക്കുളിർകദളികൾ കനകനികകനമുടയ
 കനികളൊട്ടു തട്ടുതടവളർവളമുടയമൊരിടം;
 അഴുകിയ പകഴനിറമിഴുകിയിടചെറിയ വടിവാട്ടു
 തുടവിയ കഠിനഫലകലകലഭരദരനതശിഖര- 27
 കരകമുകുനീര പരികലിതഫണിലതകളിലു

വിരഹിണികൾ

വിമലരുചികവിൾമണിമുകുരതലമിയലി എ^{376*}
 പെരുകി നലച്ചുരിൾ വിരവിന സമുചിതമിലയില-
 കിന പുലമൊരിടം; അധികകളലളിതമൊളികൾ
 നിവഹപരികബളനതരളിതഹരിതഹരിരുചിര-

375. രണ്ടുമുന്നക്ഷരം എഴുതാനുള്ള സ്ഥലം ലേഖകൻ വിട്ടിരിക്കുന്നു.
 'വലുഗിതം' എന്നതിനുശേഷം വിരാമചിഹ്നം കാണുന്നില്ല.

376. രണ്ടക്ഷരം ജിണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു് 'രി' എന്നുഹരിക്കാം.
 രണ്ടമേത്തേതിന്റെ ഉകാരചിഹ്നം കാണുന്നുണ്ട്. ഏരിവു് -

തരുണദിനകരകതിരിതി 377 * * *തിന കതിർ

പെരുകിന

തിനവനമതിനതുകിനതരുഫലവിതതിവിനമിത-
 വഴുതിനയതിനൊട്ടതിനമതിലിതവിയ പുവലുമലഘ-
 ര378* * * *വു തിലകിതനട്ടതളനിലകൊൻനിലമു-
 മകിലണികചകലശഭിതജലദൃതമധുപമുഖരിത-

മലർ-

പരിമളിതമലയജമരനിര വിരവി വിലസിത-

മൊരിടം;

അവിരതമവരവരമൃതിനട ചുവ കവതമളനവവര-

മെന-

വിരചിതരുതിവിരയ വിളയുമവിരളനവിരനെല്ല-

വിരള-

മിളകൊളമൊരിടം; ഇളയകളമൊഴികൾകളി. (27a)

വിഹരണമിളിതമുകിൾമുലയുഗളകളഭരബള

സലില-

377. അടുത്ത രണ്ടുമനക്കരം ചാല ദ്രവിച്ചു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

378. നാലക്കരയേതാളം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു, ആദ്യത്തെ രണ്ട് 'സന'
 എന്നാണെന്നുഹിക്കാം. ബാക്കി രണ്ടും തീരെ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

സരസിമതുമത മതിപരമല³⁷⁹ * * * * *

മലരക-

വിതളളികനത്തിലൊഴുകിന തെളിയെന്നുസുര³⁸⁰

(ഹി ? ഭി)ത-

പൊടിയെന്നമയുടിറതടവി മുക്കളിതകുമുദുകമിടിറ-
യുടനൊരുതളർവാളിവതുദുതരഗതിമധുകരതി³⁸¹

തിഹി-

തദിതമധുരതതിവിരിവതൊരു കടവെന്നമയുഗശര-
സഹചരവരവുമൊരിടം.

ഗദ്യം 30

പിറൈപ്പുവുച്ചും പിരാൻ നെറ്റിയില്ത്താൻ

379. എട്ടക്ഷരത്തോളം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒട്ടവിലത്തെ രണ്ടക്ഷരം 'തഹ' എന്നാണെന്നു കഷ്ടിച്ചു മനസ്സിലാക്കാം. ഇവയുടെ മുമ്പിലത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ അധോഭാഗം കാണാം. അതു 'സി' ആണെന്നും അഭ്യൂഹിക്കാം. ഇത്രയും വെച്ചുകൊണ്ട് നോക്കുമ്പോൾ 'സരസിതഹ' എന്ന വാക്ക് ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു അനുമാനിക്കാം. ഈ വിച്ഛേദത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുമുനക്ഷരം തികച്ചും നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

380. 'ഭി' ആയിരിക്കുമോ? ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭ-യും ഹ-യും എഴുതുന്ന രീതിയിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്.

381. 'തിഹി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നതു 'തതിഭി' എന്നതിന്റെ തെറ്റായ പാഠഭേദമായിരിക്കാം.

പിറക്കിൻ കണ്ണിപ്പിറക്കിൻ തീവർത്ത സംസൃച * 382
 യന്തിവ നൻറും കുറുക്കിൻ ദിക് ചക്രവാളാ;
 പതദ്രക്തബീജാസുരാസൃക് പയോധിം
 ക്കുടിപ്പാൻ പരത്തിൻ നാവാതുരംഗാനലജ്വാലയാ
 ഭീമരൂപാ; തരു 383 * * * * തൃസ്യ ചോരി-
 ചുവപ്പായ സന്ധ്യാതണാർദ്ധേന്ദ്രദംഷ്ട്രാ;
 കരാളാസിവാളാപ്ലിതപ്പെട്ടനാതകേന്ദ്രാരി-
 ദാരുസ് ഹൃദയാനവാതാതിരക്ഷോഘ്രഹാ;
 ദാരുണാ വാരുണാ ഹാരിണീ മൂക്കണ 384 പ്പൻതിരു
 ക്കുത്തുകണ്ടക്കണമിക്കുകോപന്തണി-
 ണ്തക്കണത്തോടിണംങ്ങിക്കളിച്ചുങ്ങനേ
 പണ്ടു കണ്ടോരൊട്ടുംങ്ങിൻറനാൾ വിണ്ടല-
 സ്ഥായിനാം വേണ്ടലംപോട്ടുടൻ വെണ്ടലൈ-
 കോവവെണ്മുത്തുപുണ്ടാമളം
 പുണ്യരീകാരിചഞ്ചൽത്പിഷോർമ്മണ്ഡലം- (27 b)
 ട് കൊണ്ടുതങ്കണ്ഡലം കുർവതീ;

382. രക്ഷരം എഴുതാനുള്ള കാല പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

383. നാലഞ്ചക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

384. 'ണ്ണ' എന്നെഴുതി 'ണ്' എന്നു വയിക്കേണ്ടതാണ്.

ട് "കൊണ്ടുതങ്കണ്ഡലം" എന്ന ഭാഗം താഴെ എഴുതി ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇത് ആദ്യം വിട്ടുപോകാനിടയായത് 'മണ്ഡലം' 'കണ്ഡലം' എന്നീ പദങ്ങളിലെ അന്ത്യാക്ഷരങ്ങളുടെ ഐക്യം നിമിത്തമായിരിക്കണം. പകർത്തിയതിനുശേഷം ഒത്തുനോക്കിയിരിക്കണമെന്ന് ഇങ്ങനെയുള്ള തിരുത്തലുകൾ തെളിയിക്കുന്നു.

വീണ്ണ ധാതുർവപുർവീണ കൈകൊണ്ടു വായിച്ചു
 സംഹാരവൃത്തിപ്രവീണാത്മികാ;
 ചെമ്പരത്തിപ്രഭാസമ്പദുത്ഭാസിതാ;
 കംപ³⁸⁵ * * * * * സ്രജം ബിഭ്രതി;
 പുണ്പുപോല്മാർവിലംപിളികീരറിനോ-
 ടണ്പുമച്ചഞ്ചടൈക്കറയാലുജ്ജലന്തി;
 പരേ താഡനാഭാസാനിനീ രൂപിണി യാ ച ദേവീ
 പരാ ഭൈരവീ മുക്തിദാ;
 മൂർത്തികത്തിത്ത്രയിത്രാഗുമൂർത്തിത്രയോഗ്ര-
 ത്രിശൂലായുധാ;
 ചണ്ഡമുണ്ഡകൊട്ടംകാട്ടുഖണ്ഡിക്കമ-
 ചണ്ഡകംകോദപഹാ; ചാരുചാമുണ്ഡിയെ-
 ന്റുള്ള പേർമണ്ഡിതാ; ഭദ്രദാ ഭദ്രകാളീ
 ശരചന്ദ്രശുഭ³⁸⁶ * * * * * രിശ്വന-
 വംശാബ്ധിചന്ദ്രോദയാ;
 നാല്പുരശ്വനുകീർത്തിശ്രിയാംഭുഭുതാ-
 മാഹവേ വെല്ലനല്ലം കുടിഞ്ഞൈവമായ്

---

85. 'സംപത' എന്നതിലെ 'പ' മുതൽ 'കംപ' വരെയുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ ഉപരിഭാഗം ജിണ്ണിപ്പോയിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള ഏഴക്ഷരം തീരെ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു

386. അഞ്ചക്ഷരത്തോളം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

പോരുമെന്നമ്മ മററമ്മമാരഞ്ചൊടൊ-
 ന്നിന്നമാകല്പരത്നം കഴൈഞ്ഞുംപരെല്ലാ
 തൊഴുഞ്ചേവടിപ്പങ്കജാ; സാ
 ചിരഞ്ചെ³⁸⁷* മേവും പഴംകോയില്മാന്യം
 പഴന്തക്കരാഗം കുഴറും കിളിപ്പെരുത്ത്
 കൊത്തും പഴഞ്ചേരിളംകാമരപ്പുവു-
 ചുഴും³⁸⁸* *ഞ്ചേരി യത്രാത്തനം ഭ്രാജതേ. (23 a)

പദം 28

നന്റുത്തയത്തൊഴിൻറകനലുരുശിവയാ
 നാക്കിഴൈക്കിൻറ കോല-
 ചുലത്താലുംചുരുങ്ങാത്തസുരതനഗളൽ-
 ചോരികൊണ്ടാപിബന്തി
 മാലിന്ദോരിററുവീഴിൻറവിരളസുധയാ
 ദമന്ദയുക്കശ്രമാഴ്സെഴ
 പ³⁸⁹* ഷുഭേഷിപ്പുത്രീ ചിരമവതു പഴ-
ഞ്ചേരി ചേന്നമ്മ നന്മൈ.

387. അടുത്ത അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അത് 'ന്റ' ആയിരിക്കണം.

388. രണ്ടക്ഷരം പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവ 'പഴ' എന്നായിരിക്കണം 'ചുഴും' എന്നതിനു ശേഷമുള്ള ഭാഗം അവസാനത്തെ ചാലയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നാലു വരികളായി അവഗതം മുഴുവൻ കൊള്ളുമാറു മുഴുപ്പുള്ള അക്ഷരത്തിലാണ് ഈ ഭാഗം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

ഹരി ഹരി

1970 25

തേവൻ ചിരീകമാ³⁹⁰ച്ചൊന്ന

ചമ്പു മുററവുമാദരാൽ

രാമൻ³⁹¹ ചിരീകമാനേട്ടി-

ലെഴുതിക്കൂട്ടിന ³⁹²* നെ³⁹³ *

389. അടുത്ത അക്ഷരം പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഏകാര ചിഹ്നം കാണാം. അത് 'ഞ്ചേ' എന്നായിരിക്കാമോ?
390. 'ഞ്ചോ' എന്നു എഴുതേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു. മൂന്നാമത്തെ വരിയിൽ 'രാമൻ ചിരീകമാൻ' എന്ന പേരു നോക്കുക.
391. 'ഞ്ചി' എന്നെഴുതിയിട്ട് ചെട്ടി 'ൻചി' എന്ന വ്യക്തമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
392. അടുത്തു ആകാര ചിഹ്നത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗംപോലെ അല്പം രേഖ കാണാനുണ്ട്.
393. തുടർന്ന് 'ഓല' പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ നാലാം പാദം 'ഏഴുതിക്കൂട്ടിനാനസു' എന്നായിരിക്കാം.

